

POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

KARJALAN JÄÄKÄRI 2/73

KORPISOTURI

RAUMA-REPOLA OY

TAPAHTUMAPAIKKA

KARELIA

Joensuu

Puh. 24 391

POHJOIS-KARJALAN

MONIPUOLISIN

palvelutalo Joensuun keskustassa.

- Hotelli-ravintola PK
- ravintola TAKATASKU
- Grilli SILTAVOUTI
- MATKATOIMISTO
- KIRJAKAUPPA
- PKO – PÄÄKONTTORI

TAVARATALO

PKO
SOKOS
JOENSUU

ATRIALENKKI ja
-KASTIKKEET

JOKAPÄIVÄN KÄYTTÖÖN

LIHAKUNTA

KAIKKEA TALOUTEENNE

edukseenne

-kaupasta

TAVARATALO
Rotilainen

– Keskus Joensuun Keskustassa –

POHJOIS-KARJALAN AUTOALAN

LIIKKEIDEN YHDISTYS R.Y.

JOENSUUN VANHA APTEEKKI

K. V. MANNELIN

Koskikatu 5 puh. 23 901

VARATTU

KARJALAN JÄÄKÄRI 2/73

Karjalan Jääkäripataljoonan, RAUK:n oppilaskunnan, Jääkäripataljoonan Killan ja JR 9 Kilta ry:n lehti

Iltonumero hinta 3 mk

”

Vastaava toimittaja:
A. Taskinen

Talous/Ilmoitukset:
T. Tenhonen
Joensuu

Postisiirtotili Ku 75010-1

Karjalan Jääkäripataljoonan
Kilta, Joensuu
Sepänkatu 13 A 4
puh. 25 826

Painettu: Pohjois-Karjalan
Kirjapaino Oy
®-offset

Joensuu — 1973

»Osoitteellinen julkaisu»

KALPA-VELJET

Joukko-osaston historia on sen täydennysalueen historiaa. Karjalan Jääkäripataljoonan ja sen edeltäjien täydennysalue on ollut Pohjois-Savo ja Pohjois-Karjala. Tästä syystä divisioona on meidän perinnejoukkomme.

Karjalan Jääkäripataljoona on edeltäjänsä Kalpa-divisioonan työstä ylpeä.

Sodan kovassa kurimuksessa Te olette täyttäneet tehtävänne tinkimättä loppuun saakka. Te Kalpa-veljet olette kokeneet jotain sellaista, jota näin rauhan aikana emme voi kuvitella tapahtuneen. Te olette menettäneet osan elämästänne, ja osa Teistä ei ole palannut koskaan kotiin. Siitä huolimatta Te olette kestäneet niin sodan vaikeina päivinä kuin myös rauhan vuosina uskoen tulevaisuuteen. Keskuudessanne on syntynyt sellainen yhteishenki ja yhteenkuuluvuuden tunne, mikä on vertaansa vailla nykypäivänä. Todisteena tästä lujasta hengestä Te olette kokoontuneet vuosittain verestämään yhteisiä muistoja. Nyt olette päättäneet jälkipolville jättää muistopatsaan, Kalpa-kiven kertomaan iskunsa antaneesta, vähän murtuneesta kalvan kärjestä, mutta joka ei koskaan katkennut.

Karjalan jääkärit myös nuoremmat tulevat aina kunnioittamaan uhrivalmiuttanne Isänmaamme hyväksi. Kalpa-kiven hahmossa saamme vaalittavaksemme vankat perinteet, jotka velvoittavat meitä omalta kohdaltamme täyttämään velvollisuutemme Teiltä perittyä maata ja yhteiskuntaa kohtaan.

AT

7. Divisioona (Kalpa) aloitti ja päätti jatkosodan 1941-44 Tohmajärven alueella. Kunnioittaakseen niitä miehiä ja naisia, jotka vaikeina aikoina tekivät parhaansa isänmaan hyväksi ja joista monet jäivät kentälle tai menettivät kotiseutunsa sekä näkyväksi muistoksi jälkipolville horjumattomasta velvollisuuden tunnosta vaaran päivinä, eloon jääneet Kalpa-veljet ovat päättäneet pystyttää muistomerkkin, Kalpakiven, Tohmajärven Kirkkoniemelle. Kuvamme esittämä Kalpakivi, jonka on suunnitellut Kalpa-veli Veikko Jalava, paljastetaan Tohmajärvellä 11.8.1973 järjestettävien Kalpa-juhlien yhteydessä. Muistomerkkin peruskiven muuraustilaisuutta 6.7.73 esittävässä osassa Muistomerkkitoimikunnan puheenjohtaja Jaakko Simola selostaa KarJP:n lahjoittaman lieriön sisältöä - pergamenttia, Väinö Salmelan kirjoitusta divisioonan vaiheista ja veistoksen symboliikkaa. Kalpakivi on 3,3 m korkea, painaa 20 tn ja on tehty punaisesta graniitista harmaagraniittiselle jalustalle. Rahankeräys muistomerkkikustannusten peittämiseksi jatkuu edelleen. Jokainen voi osoittaa apunsa asian hyväksi kaikissa Joensuun pankeissa oleville Kalvan Patsasrahasto-tileille.

Kalpa-juhlille 11.8.73 Tohmajärvellä toivotaan jokaisen Kalpa-veljen ja -sisaren osallistuvan perheineen. Samoin Asevelipäivän tilaisuuksiin ovat tervetulleita Sotilasläänin, Sotilaspiirin, KarJP:n, PKarPsto:n, P-KR:n, lääninhallitusten, kuntien, seurakuntien, reserviläisjärjestöjen, Kollaan miesten (muodostetun yhteisen Kollaa-Kalpa-toimikunnan päätöksen mukaisesti), Sotainvalidien, Kilta-järjestöjen ja kaikkien Kalpakivikeräyksen tukijoiden edustajat. Asevelipäivän ohjelma tiedoitetaan erikseen.

Ennakoilmoitusta ei tarvita. Järjestäjät ovat varautuneet 3.000 henkilön mukanaoloon. Joensuuhun 11.8.73 saapuvilta junilta (n.klo 7.40) varattu linja-autoja kuljetuksiin Tohmajärvelle.

KALPA-JUHLIEN

Juhla- ja Järjestelytoimikunta

Urho Salpio:

KALVAN TUKITOIMINNASTA

Jatkosodan päättymisen jälkeen eloon jääneet Kalpa-veljet ja -sisaret ovat eri tavoin pyrkineet auttamaan puutteessa eläviä aseveljiä ja heidän perheitään. Eri puolilla maata järjestetyissä asevelitilaisuuksissa suoritetuilla keräyksillä ja muualta saaduilla lahjavaroilla on monen aseveliperheen elämää voitu helpottaa. Apua tarvitaan yhä edelleen.

Nimenomaan rakennustukitoimintaa on tarmokkaimmin tehnyt JR 9 Kilta ry. Työ on tapahtunut lähinnä Pohjois-Karjalassa, josta JR 9:n pääosa oli lähtöisin ja jossa vieläkin elää noin puolet rykmentin miehistä. Killalla on ollut vuosina 1965-73 kaikkiaan 86 rakennustukikohdetta (v.1973 9 kpl), joista 83 on ollut Pohjois-Karjalassa. Kohteissa tehty työmäärä on 5.500 mtp sekä työn ja tarvikkeiden yhteisarvo noin 300.000 mk. Työstä ovat noin 70 % tehneet KarJP:n varusmiehet.

Kuvassamme eräs JR 9 Killan tämän vuoden jo valmistunut rakennuskohde - Johannes ja Martta Torssosen saunarakennus Värttilässä. Työstä suorittivat pääosan KarJP:n varusmiehet P-KR:n miesten avulla paikallisen kirvesmiehen ja muurarin valvonnassa. Tarvikkeita hankkivat paikalliset talkooavun antajat, Kilta ja Torssonen itse.

KOLLAAN ASEVELJET

Joensuussa pidettiin 2.5.73 Kollaan ja Kalvan juhlatoimikuntien kokous. Puheenjohtajana toimi Ahti Nevalainen ja sihteerinä Arvi A. Lallukka. Samasta asiasta pidetyssä kokouksessa 16.5.73 oli puheenjohtajana Jaakko Simola ja sihteerinä Antti Kykkänen. Kokouksissa päätettiin perustaa talvisodan 12.D:n (Kollaa) ja jatkosodan 7.D:n (Kalpa) yhteistyötoimikunta tehtävänäan yhteisten asevelijuhlien ja -tilaisuuksien järjestäminen ja toimeenpaneminen tästä ajasta eteenpäin. Perusteena oli, että koska huomattavan paljon samoja miehiä kuului aikanaan molempiin divisiooniin, yhteisten tilaisuuksien järjestämisellä samanaikaisesti helpotetaan miesten kokoontumista ja säästetään järjestelytoimikuntien työtä. Yhteistyötoimikunnan puheenjohtajaksi valittiin Jaakko Simola, varapuheenjohtajiksi Ahti Nevalainen ja Aimo Määttänen, toimikunnan muu jäsenistö sekä todettiin, että Kalpa-divisioona järjestää 11.8.73 Tohmajärvellä Kalpa-juhlat, joiden yhteydessä paljastetaan divisioonan muistomerkki, Kalpakivi.

Kollaan aseveljiä kehoitetaan osallistumaan Kalpa-juhlille, joiden ohjelma on toisaalla lehdessä. Juhlien aikana meillä on tilaisuus yhteisen asevelikokouksen pitämiseen ja yhteistoiminnan tarkempaan suunnitteluun.

Tervetuloa Tohmajärvelle!

Ahti Nevalainen   Erkki Rouhiainen

Ohjelma

Klo 8-9, 30	Ilmoittautuminen Juhlakansliassa Yhteislyseolla
Klo 10	Kalpakiven paljastus Kirkkoniemellä
Suomen sotilaan hymni	Kontiolahden Varuskuntasoittokunta
Puhe	Rovasti Tauno Hopia
Suomalainen rukous	Kontiolahden Varuskuntasoittokunta ja yleisö
Kalpakiven paljastuspuhe	Professori Mikko Juva
Kalpakiven luovutus	Keräystoimikunnan edustajat Simola, Salpio, Olli, Kukkonen, Rouhiainen
Kalpakiven vastaanotto	Tohmajärven kunnan ja seurakunnan edustajat
Sepeleen lasku, puhe	Kalpa-veljet, ev B. Ikonen
Oi kallis Suomenmaa	Soittokunta ja yleisö

Päiväjuhla Tohmajärven Yhteislyseon alueella

Klo 11	KarJP:n, PKarPsto:n ja P-KR:n asenäyttely Yhteislyseo
Klo 11	Ilmoittautuminen jatkuu
Klo 12	Kenttälounas Kansalaiskoululla
Klo 14	Maanpuolustusjuhla
JR9:n marssi	Kontiolahden Varuskuntasoittokunta
Tervehdyspuhe	Tarkastaja Kalervo Neiglick
Kuorolaulua	Joensuun Mieslaulajat
Juhlapuhe	Kenraaliluutnantti Olli Korhonen
Yksinlaulua	Rouva Kerttu Eronen
Lääninhallituksen tervehdys	Maaherra Esa Timonen
Muut tervehdykset	
Karjalaisten laulu	Soittokunta ja yleisö
Klo 15	Asevelikokoukset: Yhteislyseo ja Kansalaiskoulu
Klo 16	Hajaantuminen

Asevelipäivälliset

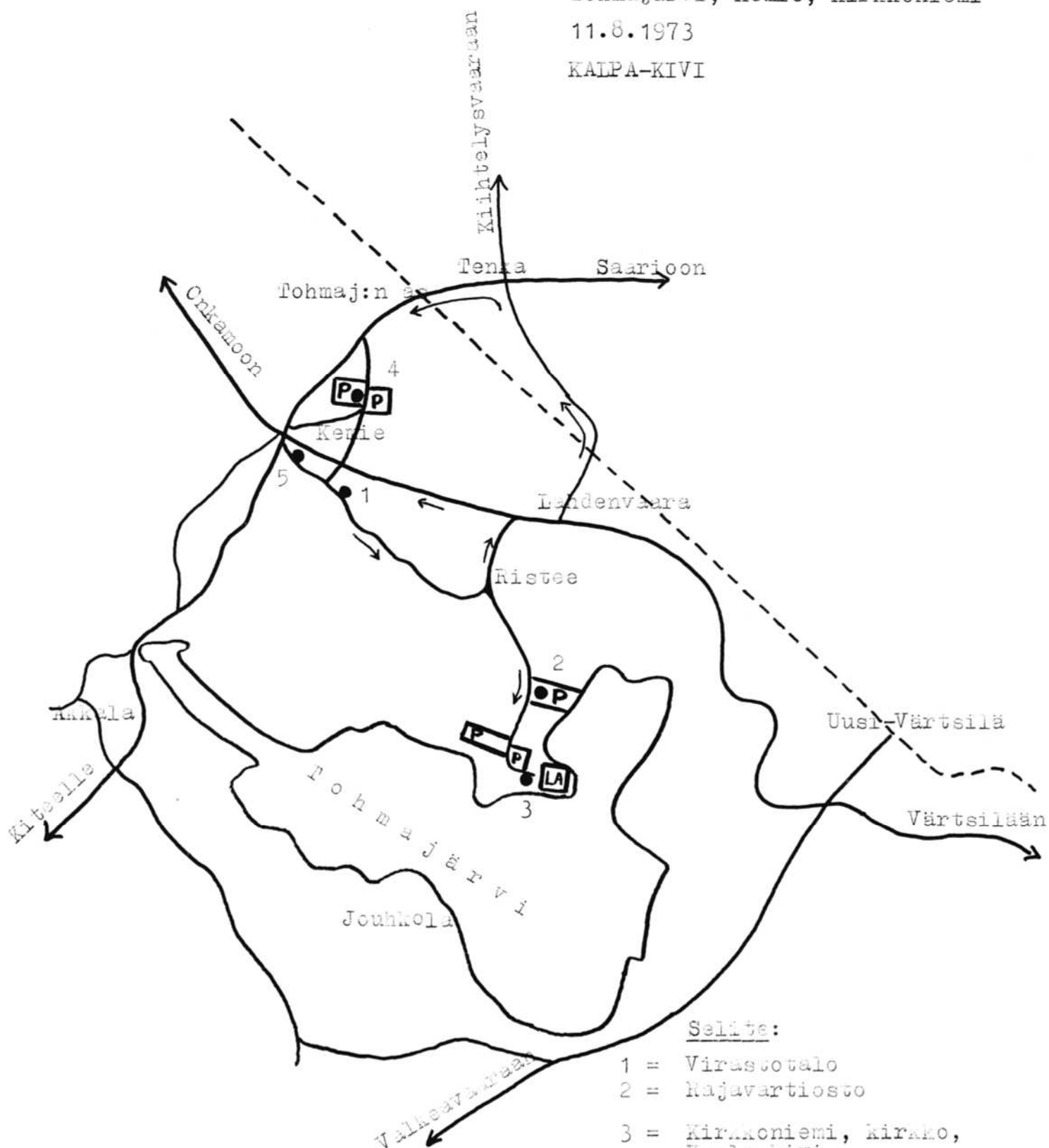
Klo 18	Joensuussa Asevelipäivällisiä varten on varattu ravintolat KARELIA, MIIHKALI (Karjalan Talo) ja SHEMEIKKA (Centrum) Sijoittautuminen ilmoitetaan Tohmajärvellä asevelikokouksissa.
--------	--

Mahdolliset ennakkotiedustelut työasiamies Eero Kuronen os. 82600 Tohmajärvi, puh. Tohmajärvi 384 ja 29 (as). Majoitukseen 10-11. 8. 73 varattu Tohmajärvellä Kimien kk ja 10-12. 8. 73 huoneita Hotelli Kareliasta Joensuusta. Huonevaraukset os. metsänhoitaja Urho Salpio, Koskikatu 21 B 20, 80100 Joensuu 10.

Toivomme, että mahdollisimman moni Kalpa-veli ja -sisar perheineen eri puolilta maataamme saapuu Asevelipäiville. Juhlille ovat tervetulleita Sotilasläänin, Sotilaspiirin, KarJP:n, PKarPsto:n, P-KR:n, Lääninhallitusten, Seurakuntien, Kuntien, Reserviläisjärjestöjen, yhteisen Kollaa-Kalpajärjestön, Sotainvalidien, Kiltajärjestöjen ja kaikkien tukijoidemme edustajat. Kunniavieraiksemme kutsumme kaikki Kalvan riveissä kaatuneiden sankarivainajien omaiset.

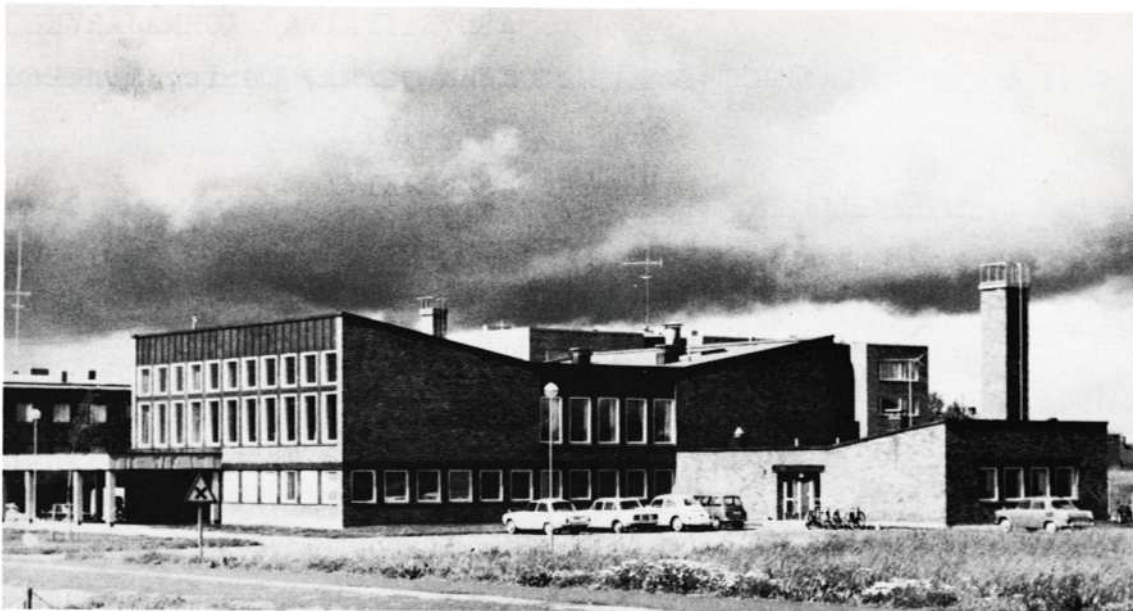
ASEVELIPÄIVÄ TOHMAJÄRVELLÄ
 Tohmajärvi, Kemie, Kirkkoniemi
 11.8.1973
 KALPA-KIVI

Selitys:

- 1 = Virastotalo
- 2 = Rajavartiosto
- 3 = Kirkkoniemi, kirako, Kalpa-kivi
- 4 = Yhteislyseo - Juhlakanslia, kenttälounas, maanpuolustusjuhla
- 5 = Pitäjänmuseo
- P** = Pysäköintipaikka
- LA** = - " - , linja-autot

Tohmajärven kunnan virastotalo

TERVETULOA TOHMAJÄRVELLE

Runas kolmekymmentä vuotta sitten kansamme osaksi tuli sodan raskas taival. Tuon taipaleen kulkemisen "Kalpadivisioona" aloitti Tohmajärveltä. Kaipauksin toteamme, että moni asetoveri menehtyi tuolla retkellä, jonka aikana muodostui kohtalonyhteyden luoma ihmisystävyyys "aseveljeys". Tuon tunteen kehoittamana Kalpadivisioonan aseveljet haluavat pystyttää nyt Tohmajärvelle, matkan alkupäähän muistomerkin, "kalpapatsaan", kunnioittaakseen niiden aseveljien muistoa, jotka eivät enää matkalta palanneet ja muistuttaakseen jälkipolvia niistä raskaista ja kohtalokkaista ajoista, joita kansamme on joutunut kulkemaan puolustaessaan suomalaista yhteiskuntaa.

Hyvät aseveljet!

Tohmajärven kunnan puolesta pyydän lausua Teidät mitä lämpimimmin tervetulleiksi Teille tuttuun ja muistorikkaaseen Tohmajärven kuntaan.

Kunnanjohtaja NILO RANTONEN

Niilo Rantonen:

TOHMAJÄRVEN MENNEISYYTTÄ

Ensimmäinen asutus Tohmajärvelle on tullut etelästä käsin 1500 luvulla, jolloin Tohmajärven kylässä mainitaan olleen kahdeksan taloa. Seikkaperäisemmät tiedot pitäjän oloista ovat vuodelta 1589, jolloin pitäjä oli hävitetty ja ryöstetty niin ettei järven ympäröidyksessä ollut kuin 25 asuttua ja 38 autiota taloa.

Näihin aikoihin Ruotsin joukkojen ylipäällikkö Pontus De la Cardie oli näet valloittanut Käkisalmen linnan ja vihdoin koko Käkisalmen läänin, Pielisen ympäristöä lukuunottamatta, joutui Ruotsin vallan alaiseksi. Pahimmin sota oli hävittänyt Kemieen, josta mainitaan vain muutama asuttu talo. Vuonna 1631 Tohmajärvellä oli 130 taloa ja vuonna 1637 144 taloa. Noin 1650 tienoissa Tohmajärvi muodostettiin omaksi seurakunnaksi ja sai ensimmäisen pappinsa nimeltään kirkkoherra Johan Brobeck.

Ensimmäinen kirkko rakennettiin 1650-70 luvulla Kirkkoniemeen, jossa nykyinenkin kirkkomme on.

Vuonna 1651 Tohmajärvestä tuli sotamarski Lars Kaggin vapaaherrakunta. Pitäjän tulot olivat silloin 1600 hopeataalaria rahaa ja noin 600 tynnyriä viljaa. Sotamarski Kagg tuskin koskaan lienee käynyt Tohmajärvellä, vaan vuokrasi pitäjän Simo Ördtkenille. Kun talonpojat eivät jaksaneet suorittaa veroja nousivat he kapinaan 1679. Kapinalliset kuitenkin vangittiin ja toimitettiin kärkeihin. Myöhemminkään kruunu ei katsonut asialliseksi pitää pitäjää hallussaan, vaan antoi verotusoikeuden yksityiselle. Vuokraoikeus joutui Simo Hurtan veroiselle Petter Schulzille, joka oli häikäilemätön herra ja veronkanto muodostui mielivallaksi, joten pitäjäläiset suuttuivat häneen ja ajoivat hänet pois pitäjästä ja ennenpitkää hän joutui poistumaan koko maakunnasta. Vuonna 1768 Tohmajärvelle perustettiin pitäjän koulu, jossa opetettiin lapsia tavamaan ja sisälukuun ja kristinoppia. V.1700-luku oli Tohmajärven enenevän mahdin aikaa. Sen alue oli silloin laajimmillaan, sillä pitäjään kuului myöskin Pälkjärvi. Pitäjän vauraus kohosi ja sen merkitystä korosti tärkeiden virkamiesten asettuminen tänne. Ensimmäisenä kannustimena maanviljelyksen kohottamiseen oli säätyläisviljelijöiden esimerkki. Kirkkoherra Norrgren oli eräs koko Suomen näkyvämpiä teoreetikkoja ja raivasi laajoja suoviljelyksiä Tohmajärven pappilaan ja Ertolassa omistamilleen maille. Vielä kuuluisimmaksi maamieheksi kohosi kruununvouti Gabriel Wallenius, jonka vaikutus alkoi Tohmajärvellä 1764. Hän ei toiminut maatalouden edistämiseksi yksinomaan viljelijänä, vaan virkamiehenä. Gabriel Wallenius "Karjalan kuningas" nähdään mukana järvenlaskuhankkeissa ja rakennutti uusia leveitä maanteitä ja hänen toimestaan pitäjä sai ensimmäisen postikonttorin v.1781. "Karjalan Kuningas" omisti Jouhkolan hovin, jota hän viljeli tarmokkaasti, mutta oli samalla röyhkeä omaisuuden valtaaja ja maiden valtaus tapahtui maanmittaustoimitusten naamioimana. Wallenius ehdotti kerran Riikolan isännille, että hän maksaa veron heidän metsämaistaan, mutta isännällä olisi edelleenkin oikeus käyttää niitä oravimetsästysmaina. Isännät suostuivat pahaa aavistamatta, mutta muutaman ajan kuluttua he saivat todeta menettäneensä metsänsä.

Talonpojat olivat saaneet aatelisviljelijöiltä ja myöhemmin erikoisilta kynnöneuvoilta ohjausta maanviljelykseen. Tämä vaikutti siihen, että talonpoikien keskuudessa alettiin perusteellisesti toimia maatalouden hyväksi. Vuonna 1857 perustettiin näet maanviljelyskoulu Jouhkolan hoviin koko Karjalaa varten. Koulu oli laatuaan ensimmäinen koko maassa. Koulun toiminta päättyi nälkävuosien aikana 1865-67. Näiden nälkävuosien aikana pitäjän väkiluku väheni 400 hengellä.

Pitäjän asiat hoidettiin seurakunnan toimesta. Vuonna 1866 maallisten asioiden hoito erosi seurakunnasta ja toimeenpanevaksi elimeksi tuli kunnallislautakunta, johon kuului puolenkymmentä jäsentä eri puolilta pitäjää. Värtsilän puoli pyrki olemaan hallitsevana. Niinpä kuntakokouksen esirnieheksi valittiin Värtsilän tehtaan johtaja Arppe. Ensimmäinen kunnan talousarvio oli n. 22.000 markkaa.

Rautatien rakentaminen Viipurista Sortavalaan ja sieltä edelleen Joensuuhun vaikutti suuresti pitäjän taloudellisen elämän kehittämiseen. Hevosrahdit jäivät

pois ja majatalot menettivät merkityksensä. Liikenneyhteyksien parannuttua rautatien ansiosta pitäjään muodostui teollisuutta. Ensimmäisenä tällaisena mainitaan Tohmajärvi Oy, jolla oli pieni höyrysaha Jouhkolassa ja Kannusjärven punamultakaivos Onkamossa. V.1910 Tikkalassa toimi sementtitiili-tehdas ja useita nahkatehtaita.

Pitäjä vaurastui ja tuli muutenkin omavaraiseksi. Ensimmäinen säästöpankki pitäjään perustettiin 1875. Osuuskassa perustettiin Kaurilaan 1905 ja Järven-taus sai kassan vuotta myöhemmin. Vuosisadan vaihteessa Christian Oesch perusti juustomeijerin Kemieen ja piti sitä käynnissä parikymmentä vuotta. Vuonna 1911 perustettiin pitäjään ensimmäinen Osuusmeijeri. Osuuskunta-aa-te levisi pitäjässä ja niinpä maanomistajat liittyivät yhteen ja perustivat Tohmajärven Turvepehkuosuuskunnan turvepehkun hankkimiseksi karjan kuivikkeiksi. Yritykseen tuli mukaan maanviljelijöitä Pyhäselästä, Kiihtelysvaarasta, Värtsilästä, Pälkjärveltä ja Kiteeltä. Tästä vähäpätöisestä turvepehkuosuuskunnasta vuosikymmenien aikana on muodostunut nykyaikainen teollisuuslaitos sahoineen ja tiilitehtaineen.

Pitäjän väkiluku kasvoi voimakkaasti 1800-luvulla, muutamista nälkävuosista huolimatta. V.1800 pitäjän väkiluku oli n. 4000 henkeä. Seuraavien 30 vuoden aikana pitäjän väkiluku nousi 6000 henkeen, josta Tohmajärven alueella 4000 ja Värtsilän 2000 henkeä. Tästä määrästä talolliset muodostivat pääryhmän n. 1250 henkeä ja torpparit ja vuokraviljelijät n. 600 henkeä. Kauppiaita ja ammattin harjoittajia n. 200. Maatalouden koneellistuminen vähensi talollisten työvoiman tarvetta, joten torpparien ja tilattoman väestön elinkysymys joutui ratkaisuvaiheeseen. Valtion ja kunnan toimesta ryhdyttiin asiaa hoitamaan ja kunta otti valtiolta lainaa 10.000 mk. jaettavaksi maanostoon halukkaille. Heikosti hoidettuja yksityisiä ja puutavarayhtiöiden tiloja jaettiin palstatiloiksi. V.1915 jaettiin tähän tarkoitukseen Everilän tila. Hovilan tilasta tehtiin 12 palstatilaa ja Jouhkolan hovista 30 uutta tilaa. V.1920 n. 600 tilasta oli vuokralla enää n. 80 tilaa. Kun v.1906 kaikki Suomen kansalaiset saivat yhtäläiset valtiolliset oikeudet alkoi poliittinen elämä saada jalansijaa yhteiskunnallisten asioiden ratkaisuisissa. Asioita kuitenkin hoidettiin maltillisesti, mutta v.1917 levottomina aikoina tunteiden purkausta sattui.

V.1913 kuntakokouksen rinnalle perustettiin valtuusto, johon kuului 33 jäsentä. Vuonna 1917 annetun uuden kunnallislain mukaiselle kunnanvaltuustolle entisen valtuuston tehtävät siirtyivät 4 päivänä maaliskuuta 1918. Uudessa valtuustossa ensimmäisen kerran omana valtuustoryhmänä oli työväen edustus ja valtuuston asioiden käsittely yleensä maltillista edellisinä vuosina sattuneista tunnepurkauksista huolimatta. Värtsilä erosi omaksi kunnaksi 1921.

Itsenäisyyden ajan kaksi ensimmäistä vuosikymmentä oli erittäin nopean kehityksen aikaa kaikilla aloilla. Maatalous voimistui ja vuonna 1920 viljeltyä maata oli n. 3000 ha ja vuonna 1929 4300 ha.

Liike-elämä kehittyi autojen tullessa käyttöön. Uutta tieverkostoa rakennettiin ja entisiä teitä oijottiin. Pitäjän henkinen elämä kehittyi voimakkaasti. Oppivelvollisuus astui voimaan, uusia kouluja perustettiin ja kansakoulun vaikutus syventyi. Viimeiset sodat muuttivat Tohmajärven asemaa huomattavasti. Pitäjältä tuli rajaseutupitäjä ja suora rautatieyhteys etelään katkesi. Siirtolaisia kunnan alueelle asutettiin n. 3000 henkilöä. Tämä aiheutti monia yhteiskunnallisia pulmakysymyksiä ja joiden parissa vieläkin askarrellaan. Kantatohmajärveläisten ja siirtolaisten välillä on kuitenkin vallinnut hyvä yhteishenki ja kaikki ovat uskollisesti rakentamassa uutta Tohmajärveä.

Eversti Pentti Syrjä:

VUOSI FRUNZEN SOTA-AKATEMIASSA

Suomen ja Neuvostoliiton puolustusministeriöiden tekemän sopimuksen mukaisesti kolme suomalaista upseeria ev P. Syrjä, evl:t V. Kangaspunta ja M. Aaltonen opiskeli vuoden 1972 ajan Frunzen sota-akatemiassa Moskovassa.

Suomen taholta nähtiin opintomatkan päämäärinä toisaalta hyvien ja luottamuksellisten suhteiden edelleen kehittäminen neuvostoasevoimien ja Suomen puolustusvoimien välillä sekä toisaalta tutustuminen neuvostoliittolaiseen sotilas-korkeakoulutukseen mahdollisten lisävirikkeiden saamiseksi omalle sotilaalliselle kehitystyöllemme. Samantapaisin päämäärin on tehty opintomatkoja myös muutamiin länsimaihin.

Kurssin ohjelma

Kurssi oli luonteeltaan operatiivis-taktinen komentaja- ja esikuntakurssi. Pääaineina olivat

- 1) yleistaktiikka,
- 2) joukkojen johtaminen ja esikuntapalvelu sekä
- 3) operaatiotaito.

Vallitsevina opetusmuotoina olivat luennot, karttaharjoitukset ja ns. seminaarit. Karttaharjoitusten painopiste oli moottoroidun jalkaväkidivisioonan taistelussa, nimenomaan hyökkäyksessä, joka on neuvostoasevoimien tärkein taistelulaji. Kukin karttaharjoitus käsitti laajan, moniviikkoisen harjoitussarjan, joka päättyi koulutyöhön. Pääaineiden ja niihin kytkeytyneen aselajiopetuksen ohella olivat ohjelmassa tärkeällä sijalla mm taisteluainesuojelu, joukkojen johtamisen automatisointi, taktisen koulutuksen metodiikka, sotahistoria sekä venäjänkieli.

Kurssin ohjelmaan kuului myös henkilökohtainen diplomityö, jossa käsiteltiin operatiivis-taktisen johtamis- ja esikuntaharjoituksen suunnittelua ja toteuttamista. Kurssi päättyi kirjalliseen ja suulliseen loppututkintoon, joiden arvos- telun suoritti 6-jäseninen arvovaltainen komissio.

Opetuksen järjestely

Kurssi toimeenpantiin Frunzen sota-akatemiaan 4. fakultetissa eli tiedekunnassa, jossa opiskelevat Varsovan liiton ulkopuolisten maiden upseerit omina kansallisina ryhminään. Fakultetin johtajana toimii kenraalimajuri apunaan muutama eversti sekä pieni esikunta. Heidän tehtävänsä on lähinnä hallinnollinen. Akatemiassa on kolme muuta fakultettia. Opettajakunta jakaantuu ainekohtaisiin kafedreihin eli oppituoleihin, joita koko akatemiassa on yhteensä 21. Näitä kutakin johtaa kenraaliluutnantti tai -majuri suoraan akatemian johtajan alaisena. Venäjänkielen oppituolet koostuu 30 naispuolisesta opettajasta. Suomalaisryhmällä oli kaikkiaan noin 40 opettajaa - pääosa everstejä.

Enin osa opetuksesta tapahtui ryhmän omassa pienessä luokassa, minkä lisäksi käytettiin eräitä erikoisluokkia, joista mainittakoon panssarivaunu-, ilmaparjunta-, pioneeri-, viesti-, suojelu- sekä radio- ja tutkavastatoimintaluokat.

Opetuksessa käytettiin havaintomateriaalina pääasiassa suurikokoisia, yleensä yksin kappalein käsin piirrettyjä kuvatauluja, jotka oppilasupseerien tuli käsin jäljentää työvihkoihinsa. Erikoisluokissa oli runsaasti monipuolista kalustoa sekä luonnollisessa että pienoiskoossa. Mitään monisteita tai vastaavia ei jaettu muistiinpanoihin liitettäväksi, kuten Suomessa on tapana. Kirjallisuutta ryhmä sai kurssin ajaksi käyttöönsä erittäin runsaasti. Se oli lähes poikkeuksetta merkitty salaiseksi. Sotahistorian opetusta havainnollistettiin eräillä dokumenttifilmeillä.

Luokkaopetuksen täydennykseksi oli järjestetty läheisissä sotilasopetuslaitoksissa ja joukko-osastoissa muutamia kalustoesittelyjä, joista mainittakoon erityisesti panssarivaunu-, pioneeri-, viesti- ja suojelualan esittelyt. Ryhmän toivomuksesta ohjelmaan liitettyä sotaharjoituksen seuraamista ei valitettavasti voitu toteuttaa kesällä pitkään vallinneen kulotilanteen vuoksi.

Asumis- ja opiskeluolosuhteet

Frunzen sota-akatemia on Neuvostoliiton mainehikkaimpia sotakouluja. Se katsotaan perustetuksi 8.12.1918. Eri kehityskausina ovat Frunzen sota-akatemiaan tehtävät jonkin verran vaihdelleet. Aina se on kuitenkin näytellyt johtavaa osaa neuvostoarmeijan upseerien korkeakoulutuksessa. Ansoistaan on akatemia palkittu Punaisen lipun, Leninin ja Suvorovin kunniamerkeillä.

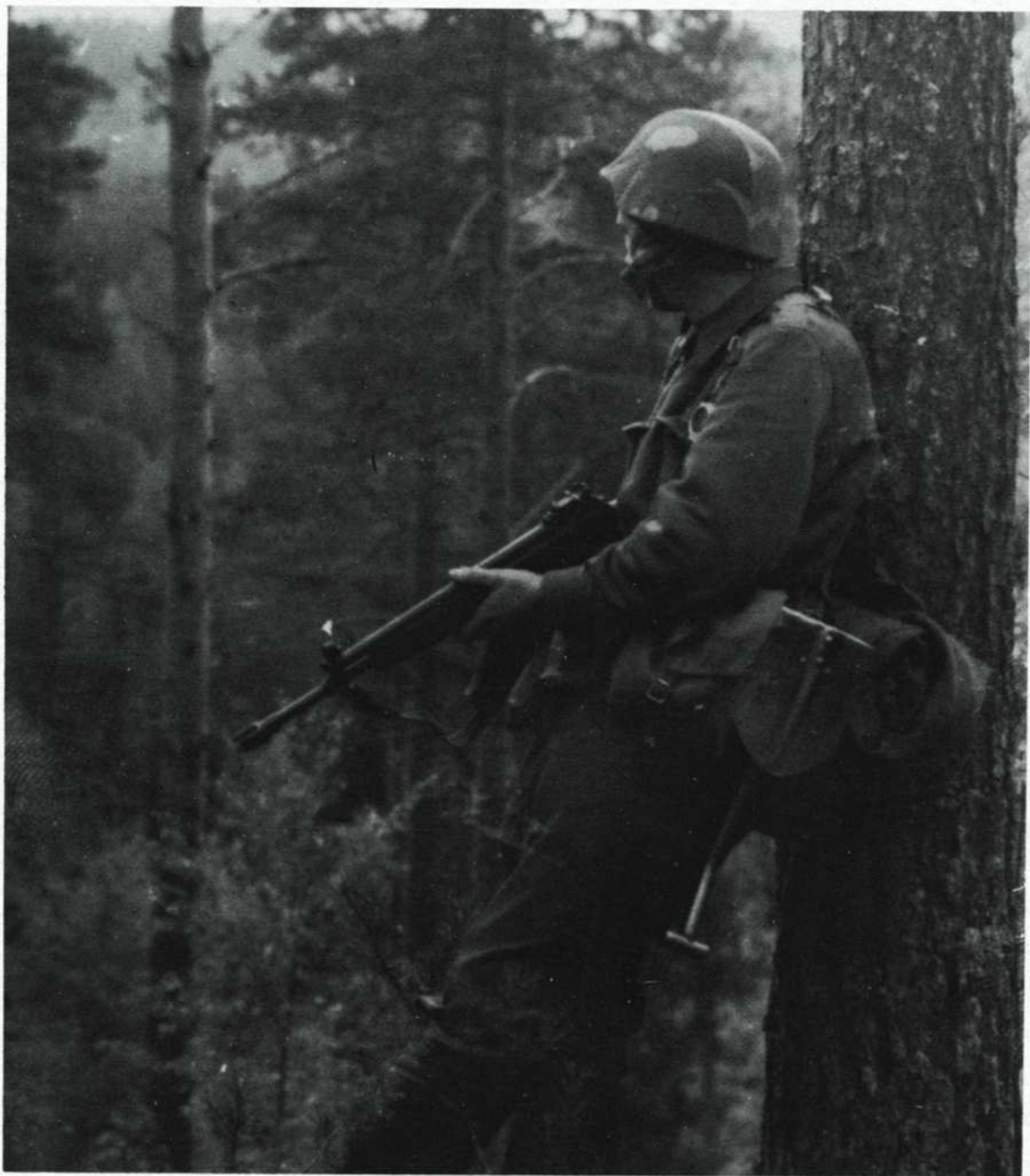
Vuosina 1924-25 toimi akatemian johtajana noin vuoden ajan Mihail Vasiljevits Frunze, joka oli Neuvostoliiton alkuaikojen suurimpia sotilaallisia ja poliittisia kykyjä. Kuollessaan 40-vuotiaana vuoden 1925 loppupuolella hän oli Neuvostoliiton puolustusministeri.

Akatemia sijaitsee nelisen kilometriä Kremlistä lounaaseen Leninin kaupunginosassa. Massiivinen 9-kerroksinen päärakennus on valmistunut v.1937. Viereisessä korttelissa on Varsovan liiton ulkopuolisista maista tulevia oppilasupseereita kouluttavan 4. fakultetin asuntola ja opetustilat, joihin suomalaisryhmäkin sijoitettiin. Kullakin suomalaisupseerilla oli oma huone. Kerrosnaapurina oli etupäässä kehitysmaiden upseereja. Saniteettitilat olivat näiden kanssa yhteiset, mikä ei aina ollut kovinkaan miellyttävää, koska käsitykset siisteystydestä poikkesivat varsin paljon toisistaan. Talon oma väki teki suomalaisryhmästä huolehtiakseen ilmeisesti kaiken voitavansa vastaanotosta jäähyväisiin saakka. Itse akatemian johtaja mm. järjesti oma-aloitteisesti ryhmälle mahdollisuuden käydä lounaalla akatemian vanhemman päällystön ruokasalissa.

Suomalaisupseereilla oli oikeus liikkua ns. Moskovan alueella, toisin sanoen kaupungissa ja sen lähiympäristössä. Tätä varten oli jokaisella venäläinen passi. Tutustuminen Moskovaan ja sen asukkaisiin neuvostoupseerit mukaanluettuna jäi kuitenkin odotettua vähäisemmäksi. Kuusipäiväinen työviikko ohjelmaan kuuluvine iltaopiskeluineen rajoitti retkeilyn lähinnä sunnuntaipäiviin. Kaupungin kartan suurpiirteisyys ja oman auton puuttuminen vaikeuttivat asiaa. Palveluksen ja akatemian ulkopuolella saatoimme seurustella opettajiemme kanssa vain yleisesikunnan luvalla ja erityisestä syystä, kuten esimerkiksi kansallisen juhlapäivän vietto.

**RAUK/KarJP
KURSSI 79**

KORPISOTURI

Koulun vääpeli: E Päivinen.

Tsto-au Alik Taskinen
"Pitku-äiti"

Koulun kirjuri jääkäri Aitaksinen
"Kurssin levein vinnistus ja
leveimmät hartiat"

Lehden teki teille:

Päähosuja - Ylönen E
Latoi - Jantunen EK
Kuvat otti - Wilska VK

KarJP:n tiedote n:o
86750275/6511
annettu 30.7-73
RAUK lepo 8.8-73

Ylik. Tikkanen
"Seppelensitoja"

JÄÄKÄRIRYHMÄNJOHTAJAT

Helmikuussa 1915 lähti 200 nuorta suomalaista miestä Saksaan saamaan sotilaskoulutuksen. Tämä joukko oli palatessaan tasan kolme vuotta myöhemmin Vaasan kautta kotimaan kamaralle, kasvanut yli tuhatmiehiseksi jääkäripataljoonaksi. Kaikki jääkärit olivat upseereita tai aliupseereita ja asettuivat johtajiksi valkoiseen armeijaan. Heitä kannusti tehtäviensä suorittamisessa usko itsenäisen Suomen valoisaan tulevaisuuteen ja Suomen oikeuteen olla kansakuntana ja valtiona muiden itsenäisten kansakuntien joukossa. Reservialiupseerikoulun viirissä on näiden jääkäreiden "kurssimerkki", todistus kolmen vuoden kurssista. Se sitoo teidät nuoret jääkäriryhmänjohtajat samaan perinneketjuun. Se velvoittaa teitä. Tämä velvoite on yksiselitteinen ja selkeä; pitäkää Suomi itsenäisenä ja suomalaisena.

Onnittelten teitä kurssin suorituksesta. Koulu on päättynyt, alkaa käytännön työharjoittelu. Saat osallenne vastuuta, toivotan teille menestystä.

Jääkärit!

Teistä, jotka luette tätä lehteä useimmat ovat saapuneet palvelukseen kesäkuussa ja peruskoulutuskautenne on vielä käynnissä. Tätä vaihetta seuraa elokuun lopulla alkava erikoiskoulutuskausi, jolloin lähes joka kolmas teistä pääsee Karjalan Jääkäripataljoonan Reservialiupseerikouluun, saamaan sotilasjohtajan perustiedot ja taidot.

Valituiksi tulevat ovat jo siviilissä saaneet vähintään ammattikouluopetusta tai menestyneet hyvin kansalaiskoulussa ja peruskoulutuskaudella komppaniassa. Katson, että teillä joilla on tietoa ja taitoa enemmän kuin useimmilla palvelustovereistanne on velvollisuus hankkia myös johtajan tiedot ja taidot. Teille lankeaa oppia saaneina velvoite asettua johtajapaikoille, jos kansakunta joutuu puolustamaan rajojaan ja itsenäisyyttään.

Asennoitukaa RAUK:n opetukseen edellä esittämäni ajattelutavan mukaisesti, kun saatte tiedon pääsystänne alipuseerikouluun.

Toivotan teidät tervetulleiksi.

RAUK:n johtaja
Majuri

A Laine

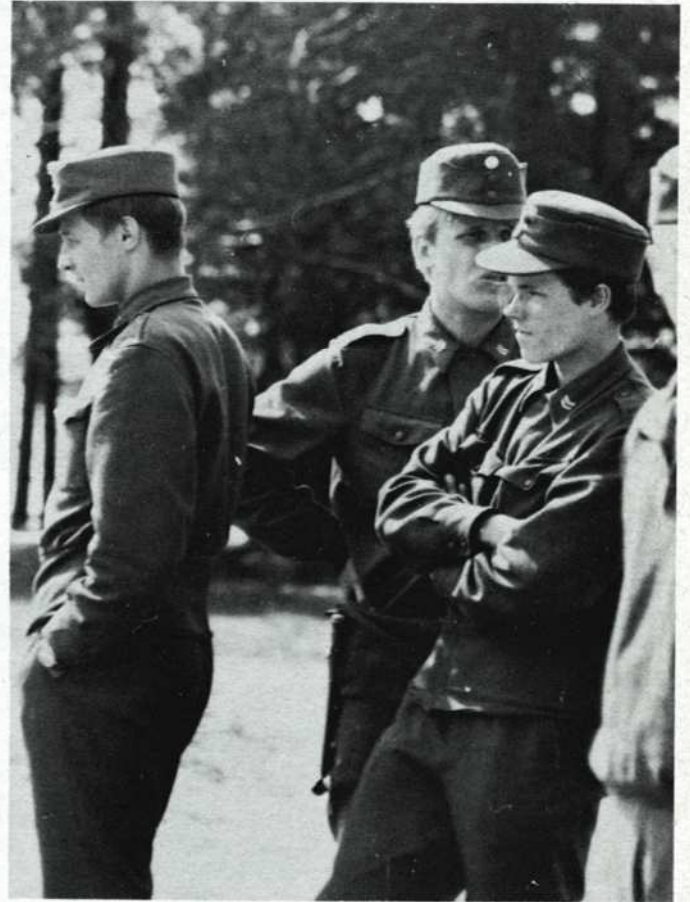
Apukouluttajat -santsarit

HURSKAINEN AT

VÄÄTÄINEN HJ

JOUTSENSAARI TJ RÄSÄNEN HJ

HUOVINEN PEA

- Huovinen PEA 18.11. -52 Joensuu autonasentaja
 -"ette usko pojat, mutta oli se eri vauhtia talvella..."
- Sissilinja
- Joutsensaari TJ 19.04. -53 Rääkkylä maatalousteknikko
 -lempisana: Osastoooooooooooooooooooo
- Viestilinja
- Räsänen JE 24.08.54 Kuhmo asentajakoneistaja
 -"missäs se nyt on? sinä hävitit sen! sinä särit sen!"
- Kiväärilinja
- Hurskainen AT 21.12. -52 Kitee maanviljelijä
 -aika hurskas mies, sanoi vain pari sanaa päivässä
- Krh-linja
- Väättäinen HJ 15.07. -53 Nilsiä
- kieltäydyttekö?

Oppilaskunta

Oppilaskunta on luonteeltaan oman ohjesääntönsä mukaisesti mm. maanpuolustushenkeä kasvattava ja oppilaiden keskinäistä kanssakäymistä edistävä yhteisö. Kuitenkin sen tehtävä käytännössä on hieman toinen, nimittäin siitä on tullut loppujen lopuksi monien oppilaitaita koskevien, varsinaisen koulutuksen ulkopuolelle jäävien asioiden aktiivinen hoitaja. Oppilaskunnan hallitus ja varsinkin ohjelmatoimikunnan puh. joht. apulaisineen joutuvat varsin raskaan työtaakan alle järjestäessään em. tilaisuuksia ja ohjelmia ko. tilaisuuksiin. Hyvin usein kaikki järjestelyt joudutaan suorittamaan omalla vapaa-ajalla ja se taas vaatii suhteellisen epäitsekkäitä pyrkimyksiä monen VK-vapaan osalta. Tosin on kiitollisuudella todettava, että koulun johto on suhtautunut erittäin myönteisesti oppilaskunnan "ongelmiin" ja aikomuksiin auttaen näin ratkaisevasti tehtävien onnistumisessa.

Kurssin 79 oppilaskunta oli sikäli onnellisessa asemassa, että se toimintansa aikana sai kunnian osallistua maanpuolustusjuhlien järjestelyihin Kiihtelysvaarassa yhdessä sikäläisen pitäjäseuran kanssa. Tuloksena oli, vajoamatta liioiteltuun itsekehuun, varsin onnistuneet iltamat Kiihtelysvaaran Seurojen talolla 01.06. -73. Oppilaskunta esitti n. 1½ tunnin mittaisen arvostelun kestävän ohjelman ja tässä samaisessa ohjelmassa valittiin myös mister RAUK, kurssi 79. Kruunajaisista tuli todella ikimuistoinen tilaisuus. Nyyh! Muu toiminta oli enemmän tavanomaista, ehkä kuitenkin on paikallaan muistuttaa mieliin varsin hyvin onnistuneet puolikurssijuhlat ja ohjelmaltaan varsin korkeatasoinen juhannusjuhla, joka samalla oli myös tulojuhla alokkaille. Se, että tässä kirjoituksessa vilisee ylisanoja johtuu yksinkertaisesti tavanomaisten superlatiivien ilmaisuvoiman puutteesta.

Kurssijuhlalta, joka pidetään 27.07. -73 soittohuoneessa Pielishovissa, on vielä kovin uskaliaasta sanoa mitään, koska se on tätä kirjoitettaessa edessä päin. Kolmen kuukauden kokemusten perusteella voi kuitenkin taata sen olevan jytinkiä. Tämän lehden tekokin on vielä tässä vaiheessa kovasti kesken, mutta kuten voitte todeta, tiettyyn painoasuun on myöskin tämä virke puettu.

Kuten alussa totesin on oppilaskunnan olemassaolo saanut hieman erilaisen luonteen kuin mitä perustamiskirjoituksessa säädetään. Kuitenkin on syytä olla vähättelemättä oppilaskunnan merkitystä yhteenkuuluvaisuuden kehittämisessä ja varsinkin aktiivisesti ja nimenomaan vapaaehtoisesti mukana olleet ohjelmien esittäjät, kuorolaiset ym. ovat varmasti piankin huomanneet yhteisen asian yhdistävän vaikutuksen. Toisaalta taas on esiintynyt myös soraääniä: joukossa on ajateltu oppilaskunnan toiminnassa mukana olemisen olevan lintsamiskeino esim. siivouspalvelusta. Tosin tämä harhaluulo ei ole päässyt leviämään vaan oppilaat ovat arvonsa mukaisesti pian huomanneet oppilaskunnan tehtävien hoitamisen olevan palvelusta siinä kuin muukin. Kurssin yleinen henki onkin ollut varsin hyvä ja eri linjojen väliset "luonnolliset" erimielisyydet ovat saaneet ystävällisen ajatusten-vaihdon leiman; ainakin ulkoisesti siltä näyttää.

Suomalaisen nuoren miehen voidaan katsoa hitaudestaan huolimatta olevan varsin terävä yksilö, sillä ei kestänyt kuin pari viikkoa ennenkuin päähän mahtui ajatus, että täällä koulussa vallitsee tietty sisäjärjestys ja yleisjärjestymisessä tietty täsmällisyys. Vielä nopeammin tämä nuori mies kuitenkin pystyy unohtamaan kaiken opitun. Se, että miehelle jatkuvasti täytyy muistuttaa jostakin asiasta ei liene kovin tarkoituksenmukaista. Tämä tulisi jokaisen tulevankin oppilaan oivaltaa, sillä turhan esiintymiskuumeen jättäminen pois helpottaa huomattavasti monen kurssitoverin taivalta. Kun tämä meidän kurssimme on nyt päätöksessä ja tuon oivalluksen jokainen meistä toivottavasti on saanut kokea ei liene liioiteltua väittää, että koulunkäynti kannattaa ja että oppilaskunta on monen hauskan ja hyödyllisen asian takana.

kiv-linja

Suurin osasto koulussamme on hankkimassa tietoja kivääriryhmän johtamista varten. Lukumäärä osoittaa suunnitellun tärkeän tehtävän joukkojen kokoonpanossa. Kiväärijalkaväki aseineen ratkaisee lopullisesti jokaisen taistelun.

Kurssin aikana on kiväärilinjalaisille opetettu perusteet ryhmän erilaisia taistelutehtäviä varten. Pääosan ajasta oppilaat ovat joutuneet olemaan ryhminä ja niiden johtajina joukkueen taistelutilanteissa.

Harjoitusten aikana linjalaiset ovat "junailleet" ryhmineen hyökäten, puolustaen ja irtaantuen kulloinkin saamansa tehtävän mukaisesti. Harjoitustilanteissa ei koskaan vastapuoli ampunut "kovilla". Kivääriryhmä on kuitenkin se, joka ensimmäisenä saa tulen vastaansa. Kisääriryhmän on asennetta itse ensimmäiset telamiinat ja ammuttava ensimmäinen panssari kukin omalla kertasingollaan. Epäsuoratuli viipyy pahassa tapauksessakin muutaman hetken. Kivääriryhmän johtajan on pystyttävä järjestämään asiat niin, että taistelun alkaessa ryhmä pystyy käymään ensihetkestä alkaen voittoisan taistelun.

Siinä on kivääriryhmänjohtajan vastuu; pieniltä tuntuvien, mutta silti ratkaisevien yksityiskohtien hoitaminen omatoimisesti riittävän ajoissa. Taistelun valmistautumisajan laiminlyönnit paljastuvat omassa ryhmässä tappioiden, täyttämättä jääneenä tehtävänä ja välittömästi omassa ryhmässä, ei jossain kaempana,

Kurssin aikana oman erikoiskoulutuksen lisäksi opetetaan kiväärilinjalaisille perusteet oman osatehtävän ymmärtämisessä suuremmissa kokonaisuudessa.

Kurssin jälkeen vastavalmistuneilla ryhmänjohtajilla on edessä opitun käyttöön soveltaminen. Tällöin vastavalmistuneet johtajat saavat omia alaisiaan, joiden sotilaalliset taidot eivät ole yhtä hyvät tai paremmat kuin ryhmänjohtajien. Alaiset huomaavat kuitenkin osaako johtaja johtaja suorittaa tehtävän hyvin.

Ylil. Koskela

Uudet ryhmänjohtajat! Asennoitukaa alaisiinne siten, että juuri näiden miesten kanssa te lähdette taisteluun. Kouluttakaa koko ajan omaa reserviläisryhmääne varten konekivääri- ja ryhmäkonekiväärimestä. Ei kenellekään muulle vaan kaikki itsellenne.

Ylil Koskela

Ylivääp. Hämäläinen

Petsamo

TUPA PETSAMO (Asuntosäästäjät)

Tahvanainen A M	17. 12. -53	Ilomantsi	kirvesmies
Räsänen M O -väittävät särmä jätkäksi	30. 10. -53	Kuopio	rengasasentaja
Utriainen O A	23. 05. -51	Joensuu	teknikko
Repo S S -laihtui rauk:n aikana parikymmentä kiloa. Paino enää n. 85 kg	12. 09. -53	Kuopio	postimies
Niskanen K K	02. 04. -53	Sonkajärvi	metsätyömies
Puranen J T -kiire ei hänen jalkapohjia polttanut	07. 08. -53	Tervo	elämännautiskelija
Rinne E S -vänrökkismiehiä	22. 09. -53	Varkaus	opiskelija
Räsänen A M	29. 07. -54	Kuopio	elintarviketyöntekijä
Partanen K V	08. 02. -53	Juva	opiskelija
Mikkonen M J	21. 05. -54	Lieksa	laitosasentaja
Tuononen E O -kurssin tunnollisimpia	06. 08. -48	Joensuu	Dipl. ins.
Nenonen P J -kurssin pahin röpeltäjä	17. 07. -53	Kitee	opiskelija
Nissinen A E -lomat kuluivat kuulemma nautiskellessa	03. 09. -53	Tuupovaara	sorvaaja
Tolvanen M J	08. 03. -53	Nurmes	puskukoneen kuljettaja

Joutsijärvi

Kekäläinen JVP -mister RAuK 79	19.07. -53	Tuusniemi	
Lindholm RA -pääsi KarJP:aan mieliharrastuksensa pariin,	02.08. -53	Helsinki	opiskelija polkupyöräilemään.
Jenu JK -kurssin virallisin mies	11.07.53	Nilsia	
Lintunen SK -joo joo, meinaa kaljaa vaan	25.04. -53	Maaninka	kuljettaja
Kinnunen RA -ei mikään niuhon mies	14.02. -51	Tampere	ekonomi
Juutistenaho MI -sai keskimäärin kaksi kirjettä ja puhelun päivässä vaimoltaan.	22.02. -53	Iisalmi	myyjä
Asikainen TT -harrastuksena roskakorien potkiminen	20.11. -53	Varkaus	höyläri
Langinkoski EJ -oppilas, jolle kaikki oli TJ.	31.07. -51	Kangasniemi	opiskelija
Korhonen SO -kurssin nestori	02.08. -47	Kuopio	pastori
Kekäläinen EA -kurssin suursyömäri	20.09. -53	Kaavi	metsuri

Suomussalmi

Nuora HS -tuvan kovin konahtelija, särmä autoaliupseeri	05.05. -53	Kuopio	autonasentaja
Paldanius HT -"sain tuon kymmenkiloisen hauen," kylän kovin kalamies	18.06. -53	Siilinjärvi	jälkikäsitteijä
Romppanen IJ -oisko vapaaehtoista mossen työntäjää	24.01. -51	joensuu	opiskelija

Pulkkinen PJ	22.06. -54	Nurmes	opiskelija
-"voi vitjat noeta poekia, kun tuas pääsööt lomille, miks mie aena..." iltojen ja viikonloppujen värvätty tupa- ja aluepalvelija			
Piipponen JJ	28.12. -50	Oulu	opiskelija
-missä piipponen? no lukulomalla. "ei sitä aina jaksaa"			
Parviainen KA	29.11. -53	Viinijärvi	maanviljelijä
-"pitäis saaha ruokailuvapaa, partiolla on taas peli", - ja aina partiohävisi.			
Mustonen KO	05.04. -54	Polvijärvi	sekatyömies
-"mihinkä teillä on taas kiire, jätkät taitaa niuhottaa".			
Teittinen YA	04.10. -50	Joensuu	opiskelija
-mitä sie antti luet? kottoniahan mie. kurssin trubaduuri, käytti-kaikki vapaahetket lukemiseen.			
Voutilainen JM	27.09. -54	Joensuu	opiskelija
-"tänä iltana pojjaat omassa-avussa jytää".			

Pelkosenniemi

Leppänen MA -ainahan näistä kökökahveilla on selvitty, sanoi leppänen, kun tupapalvelijaksi joutui.	14.02. -50	Joensuu	merkonomi & muusikko
Kotilainen HS -suuntana vuodelepo ilman tahtia mars (lusberi)	08.07. -53	Varkaus	opiskelija
Laitinen LJ -siviilikarkurista - vänrikiksi?	24.06. -54	Varkaus	johtaja
Lonkainen E -kauheeta! solmuja, jos minä otan pistimen!	21.04. -53	Eno	merkonomi tuhansien vaarojen salskea seikkailija
Happonen VJ -hintelä ruumiiltaan muttei kyvyiltään.	26.11. -53	Vehmersalmi	laborantti
Jantunen EK -JVO 3 oli hänen pyhä kirjansa "periaatteessa ei tehnyt mitään ylimääräistä	15.07. -53	Varkaus	merkonomi
Kulin JP -ei kahdella kympillä kapakkaan kannata lähteä	12.11. -54 12.11. -54	Joutenjärvi	timpuri
Kortelainen HH -" jaha kukas kantaa. kk:ta	13.02. -53	Vieremä	toveri
Hyttinen JK -vaitelias kolmas mies, ikuinen autokoululainen	11.02. -53	Joensuu	opiskelija
Maukonen ET -minä tunnenkin teidät, sanoi väepeli, kun maukosen näki!	28.11. -53	Suonenjoki	hitsari
Miettinen TK -tuvan kuopus, unissapuhuja	23.04. -55	Vehmersalmi	opiskelija
Launonen VO -seurustelee vampyyrien kanssa tai on pyykkäri.	13.10. -53	Muuruvesi	myyjä

sissi-linja

Suuri reppu, joka pompottelee pitkin jaaman-kangasta. Repun alta vilkkaa kumisaappaan pohjat. No sehän on sissilinjän oppilas. Reppu on suuri, koska monitoiminen sissi tarvitsee kaikkea mahdollista vempainta ja välinettä toimis-
saan.

Koulutus on monipuolinen, sisältäen kaiken mahdollisen ja mahdottoman asian, aina räjähdysaineista koivuhalkoon. Sissin siirtyminen paikasta toiseen tapahtuu suunnilleen Väinämöisen tapaan luonnon merkkien tai kompassin avulla. Välillä piiloutuen nokkospuskaan itikoiden sekaan tai maan alle. Kärsivällisyyttä se vaatii. Omatoimisuus ja hyvä yhteishenki on eräs sissijoukon ulkonainen tunnus. Joukon yhteishengen tuloksena on pidetty kilpailujen voittoja kautta aikojen. Koulutus alkoi pikku nippeleistä ryhmänjohtajan tehtävien harjoittelulla oppilastovereiden joukossa. Ohessa karttuu tiedot ja taidot myös yksityisen miehen sekä joukon toiminnassa.

Toivotan kaikille kurssin läpäisseille onnea ja menestystä varsinaisessa tehtävässänne miesten parissa.

Sissilinjän johtaja

Kersatti

20

T Könönen

Kers. Könönen

Kers. Leppänen

Kollaa

Aalto VPA -kurssin kahjuin pieksäytyjä	19.12. -50	Joensuu	disc-jockey
Kosonen JK -"...kun minä olin ibitzalla... (matkailu au)	26.05. -51	Joensuu	turisti
Kostamo HJ -"sissilinjan himmein kaali"	01.09. -53	Kitee	metsuri
Lappalainen Eh -herää vasta kun muut ovat järjestymispaikalla.	23.12. -52	Rääkkylä	opiskelija
Liimatta A -hevos au, mutta siitä huolimatta mennään bussilla	19.12. -53	Liperi	Maanvilj. koneteknikko
Mäkelä A -mäkelä, lähetkö siivoamaan vai suihkuun?	03.09. -51	Tohmajärvi suihkuun.	pintatatasottaja
Neiglick MK -mies, joka ei niuhota koskaan.	22.06. -52	Tohmajärvi	opiskelija
Ollikainen EK -oppilas, jonka kasetti pyörii ylinopeudella.	17.12. -53	Kitee	metsuri
Pippuri KS -kari mauste - kyllä - tulee yhtä hartaasti kuin kivikoskelta.	29.11. -53	Rääkkylä	farmari
Repo MP -mies aina paikallaan.	02.08. -53	Joensuu	rengasasentaja
Sinkkonen JHT -"isi, ei yhtään reikiä, - poikani eihän sinulla ole hampaitakaan.	11.07. -53	Kunnasniemi	rak. työmies
Tikka AT -tikka takoo tarkasti	05.09. -53	Simpele	opiskelija
Vänskä O -linjan paras parturi.	04.04. -55	Rääkkylä	myymäläharjoittelija

Ilomantsi

Heinonen JE -vaimon 10. mies, mutta mopolla toki pääsee	06.08. -53	Lehmo	opiskelija
--	------------	-------	------------

Hyvärinen AT	21.04. -51	Joensuu	Instrumentti asent.
-saadanan saadana, mutta siitä huolimatta tammikuun 10:s			
Jolkkonen PE	28.02. -48	Helsinki	valt. yo
-pekka setä kerro meille iltasatu - silloin kun minä tapasin sen naisen.			
Korhonen H-PY	02.09. -53	Tohmajärvi	opiskelija
-harri-pekka, periaatteen mies ei huoju ei horju.			
Nuutinen PA	27.10. -55	Liperi	o opiskelija
-suunnattomia ongelmia suntishousujensa kanssa. vakituinen vieras varusvarastolla.			
Pölönen MK	19.09. -53	Kontiolahti	merkonomi
-tempasin tuossa kylmän viileesti parit irtopisteet. pakko nimittäin päästä R.....n			
Toivola MT	01.11. -53	Liperi	farmari
-hei mikä tuolla - no, sehän on kurssin nopein hirvi			
Turunen EE	08.01. -52	Kitee	maanviljelysteknikko
-yritys hyvä 10 - tulos täysi N...A			
Valtonen VP	21.07. -53	Tuupovaara	metsätyönjohtaja
-hei valtonen HERÄTYS! - MINTÄHE?			

krh-linja

"SIPULINISTUTTAJAT"

Monta kertaa on varusmiesten ja miksei henkilökunnankin suusta kuulunut: "putkijunkkari, sipulinistuttajat, joko-joko miehet, honk-honk jne. Nämä nimitykset, jos joku ei tiedä, tarkoittavat kranaatinheitinmiehiä ja yleensä kranaatinheitinmistöä. Krh-miehet eivät myöskään liene viattomia nimityksien keksimisessä muille jalkaväen aselajeille.

Krh:n käyttö on lisääntynyt jatkuvasti kiväärijalkaväen tukevana aseena ja nykyisin kiväärikomppaniaan kuuluu orgaanisesti kvkrh-joukkue. Krh-miesten koulutus tapahtuu kuitenkin rauhan aikana yksikössä, KrhK:ssa. Pataljoonaan kuuluu suurempi tuliyksikkö, krh-osasto ja prikaatiin KrhK.

Kvkrhj:n tärkeimpänä tehtävänä on kiväärijoukkueen ja komppanian tukemisen lähellä etulinjaa. Muista tehtävistä mainittakoon mm. katvealueiden tulittaminen, savutustehtävät, tykistön ja rskrh:n tulen täydentäminen sekä sissijoukkueen ja sissiryhmän tukeminen vihollisen selustassa.

Krhj ei taistele yksinään, vaan sen tehtävänä on tukea muuta kiväärijalkaväkeä. Tämän vuoksi yhteistoiminta kiväärijohtajan kanssa täytyy olla kitkatonta. Kiväärijohtaja käskee ja krh-johtaja toteuttaa tulenkäytön. Siksi nämä kulkevatkin ja toimivat kuin paita ja takapuoli, kumpi on sitten paita, jääköön asianomaisten ratkaistavaksi.

Jotta koulutuksessa päästään hyviin tuloksiin ja kitkattomaan yhteistyöhön, täytyy sen olla tarkoituksenmukaista, tehokasta. Krh-linjan koulutuksen päämääränä on, että oppilaat:

- Tuntevat krh-joukkueen eri osien ja mittausryhmän tehtävät,
- hallitsevat hyvin tuliasemakoulutuksen,
- osaavat toimia tyydyttävästi joukkueen laskijoina,
- tuntevat viesti- ja mittauskaluston rakenteen, ominaisuudet ja käytön,
- pystyvät tyydyttävästi toimimaan mittauspartion johtajana,
- hallitsevat viestipartionjohtajan tehtävät ja pystyvät rakentamaan joukkueen viestiyhteydet,
- tuntevat ampumamenetelmät,
- tuntevat tulenjohton ja suuntakehämurtoviivamittauksen perusteet-
- sekä pystyvät johtamaan ryhmäänsä varamiinotteiden rakentamisessa.

Kuten huomataan erikoiskoulutus jakaantuu useaan eri alaan. Edellä esitettyjen lisäksi annetaan krh-oppilaille kivääriryhmän johtamiseen tarvittavat tiedot sekä yksikköpalveluksessa tarvittavat tiedot.

Erikoiskoulutuksen eri alat notoutuvat läheisesti yhteen, koska kaikkia tarvitaan ammuttaessa krh:lla. Koulutus pitäisi antaa myös rinnan muiden alojen kanssa, jotta nähdään, miten ne kuuluvat yhteen. Kuitenkin opetusaika RAuK:n kurssilla on verrattain lyhyt ja näin ollen aivan jokaisesta alasta ei voida antaa muuta kuin perusteet myöhempää jatkokoulutusta varten. Heittimenjohtajan ja yleensä tuliasemakoulutus on pisimmille viety.

Mahdollisuudet RAuK:ssa näihin tavoitteisiin pääsemiseksi ovat olleet verrattain hyvät. Koulutus on tosin ollut ja tulee olemaan väkisinkin melkoisen teoriavoittoista, mutta maastoon päästään kuitenkin kurssin loppupuolella ja teorian tuntien välillä sopivasti. Keski-ikäisillä kurssia on hakriammunnat yksinkertaisilla menetelmillä ja loppupuolella vaivimmilla menetelmillä. Yhteisharjoituksiin kiväärilinjan kanssa päästään vasta loppupuolella. Tällöin katoaa pienet erimielisyydet ja aselajiylpeys, jos sitä on ollut kurssin alussa. Kumpikin osapuoli tarvitsee toistaan mahdollisimman hyvään lopputulokseen pääsemiseksi. Varsinainen huipentuma on ampumaleiri, jolloin punnitaan se, mitä kurssin aikana todella on opittu.

Jatkokoulutuksesta mainittakoon, että se tapahtuu varsinaisesti perusyksikössä, jossa ryhmänjohtajat pääsevät todella omatoimisesti johtamaan ryhmäänsä ja eri partioita. RuK:ssa koulutus tähtää joukkueenjohtajan tasoiseen koulutukseen (myöskin perusteet) ja siellä päähuomio on tulenjohtokoulutuksessa ja krh-osaston upseerien koulutuksessa.

Ylik. Jalonen

Kersantti Pasanen

Kitelä

TUPA-KITELÄ

Mielonen SVK -vetää piuhaa unissaankin	20.06. -51	Uimaharju	opiskelija
Lehikoinen EK - ~~nain~~ maalaisjärjellä ajatellen - perskeleen koortinaatit.	12.10. -52	Tohmajärvi	opiskelija
Meriläinen EO -myrsky meriläinen - ei tyyntä koskaan.	16.02. -52	Lieksa	metsätyömies
Kuittinen MS -mitenkäs se on pojat?	02.03. -53	Nurmes	maanviljelijä
Härkönen JL -Hei pojjaat uottakkee..	08.10. -53	Joensuu	opiskelija
Tuovinen MK -säksättäjä sukevalta... heinäseiväs 250 cm	18.06. -53	Sukeva	maanviljelijä
Leinonen AJ -osaa kiertää hommat	06.09. -53	Korpijärvi	sorvaaja
Jaatinen JE -turhaa se on pojat niuhottaa - kokeethan ne ratkasoo	28.06. -51	Pieksämäki	opiskelija
Ahonen TA -hurmuri rautavaaralta, tukan pituus 5 millia.	02.12. -53	Rautavaara	levyseppä

Summa

Savolainen HS -kuka karjuu muodossa? -savolainen kuiskii	21.12. -54	Lieksa	maanvilj. konetekn.
Halonen PM -kurssin tiukin mies: luonteen heikoutta, sanoi, kun kuuli, että kaverilta oli käsi mennyt poikki	13.06. -53	Juuka	ammattimies
Tukiainen SJ -päällisin puolin rauhallinen - epäillään sukupuoli hurjastelijaksi.	08.03. -53	Kontiolahti	merkonomi

Uutela JT 20.11. - 53 Helsinki opiskelija
-ehdi kerätä toistasataa lempinimeä. pidetään yleisesti nyhääjänä. itse väittää olevansa vain huolellinen.

Votkin MT 04.04. -53 Hämeenlinna autoasentaja
-ei turhia höpise, pari sanaa viikossa, jos on hirveästi asiaa.

Kiiskinen OJ 30.03. -53 Juuka muanviljelijä
-lempijuoma kilju. hilpeä luonne, aina nauraa höröttämässä

Viik AK 01.06. -54 Kuopio myyntimies
-mitään ei lue, vaan kaiken osaa. tuvan suurin pali'taja. "kato sä et kato tajuu mitään kato".

Laakso RA 29.05. -51 Helsinki opiskelija
-mahdollisesti pataljoonan vetelin henkilö. "valmistautukaa aikaa 1 min. - hyvinhän tässä vielä kerkee levätä.

Vornanen JAT 08.12. -53 Juankoski puhelinasentaja

Ylönen EP 30.07. -49 Pieksämäki toimittaja
-EK:m maskottimme. Ei aina helppoa viestimiehenä krh-tuvassa, eli ei ihme jos joskus piuha katkeaa.

Taipale

Jauhiainen TT 24.01. -53 Kuopio autonasentaja
-"täystuho" pieni mies, paha ääni.

Apilo ET 07.04. -51 Polvijärvi opiskelija
-tasainen heitinmies

Wilska VK 07.04. -53 Parikkala opiskelija
-kamera mukana vesistökouluksessakin.

Kortelainen RT 19.12. -54 Juuka opiskelija
-"resin" pokka pitää myös manttelissa ja karvahatussa vahvuustarkastuksessa, muutenkin täyskaheli.

Räty AK 01.01. -54 Suonenjoki asentajakoneistaja
"retu" pyyhkii jalkansa naapurin lakanaan ja pelleilee muutenkin.

Pulkkinen VK 13.01. -48 Mikkeli opiskelija
-kurssin kääntyvin käsi

Kokkonen EVT
-lähetkö nurmekseen?

18.09. -53 Nurmes

myyjä

Puustinen JP
-upseeriainesta liperistä, sairastaa tehokkaasti ja pitkään.

21.10. -52 Liperi

opiskelija

Heikura MT
-hidas herääjä, haaveilee lomista(ainakin juhannuksena)

24.11. -53 Lieksa

rakennustyömies

Pst-linja

PANSSARINTORJUNTALINJAN KOULUTUS

Nykyaikainen sodankäynti perustuu runsaaseen erilaisten panssarivaunujen ja panssaroitujen ajoneuvojen käyttöön.

Tämän perusteella puolustusvoimissa suoritettavassa koulutuksessa paneudutaan lisäksi -tyvässä määrin panssarintorjuntakoulutukseen jokaisessa aslajissa. Panssarintorjunta alkaa olla jokamiehen toimintaa. Tästä selvänä osoituksena on se, että onotettu käyttöön "Minisinko" joka on tarkoitettu jokamiehen käyttöön panssarintorjunta-aseeksi.

Panssarintorjunta ei kuitenkaan tule hyvin suoritetuksi yksistään jokamiehen voimin, vaan siinä tarvitaan erityisesti panssarintorjuntakoulutuksen saaneita joukkoja ja johtajia, jotka organisaatioon sisältyen suorittavat KESKITETTYÄ panssarintorjuntaa YHTEISTOIMINNASSA muun joukon kanssa.

Panssarintorjuntaorganisaatioon sisältyy sinkoryhmän-, joukkueen- ja sinko-osaston johtajia, sekä sinkokomppanioiden päälliköitä. Johtaja koulutus aloitetaan ryhmänjohtajakoulutuksesta, josta se jatkuu asteittain ylempiin johtajatehtäviin.

Jokaisessa johtajakoulutuksessa on koulutukselle asetettu päämäärä johon on päästävää, tai ainakin pyrittävä kaikin käytettävissä olevin keinoin pääsemään, muistaen, että vaikeudet ovat sitä varten, että ne voitetaan ja että meillä jokaisella on oma suorituskykymme yläraja.

Panssarintorjuntalinjan koulutuksen päämääränä on kouluttaa ryhmänjohtajia, että he:

1. YLEISEN RYHMÄNJOHTAJAKOULUKSEN PÄÄMÄÄRÄN VAATIMUSTEN MUKAISESTI

- pystyvät johtamaan ryhmäänsä ja ylläpitämään sen taistelukelpoisuuden henkisesti ja fyysisesti rasittavissa, jatkuvissa liikunta- ja taistelu oloissa,

- hallitsevat hyvin koulutushaaransa aseiden, a-tarvikkeiden ja välineistön käsittelyn, tarkistamisen, käytön ja huollon,

- hallitsevat tyydyttävästi kivääriryhmän toiminnan ja taistelun johtamisen etenemisen aikana hyökkäyksessä, pesäkkeen puolustamisessa, sissitoiminnassa ja panssarintorjunnassa,

- pystyvät alaisistaan huolehtimalla, heitä oikealla tavalla kannustaen ja ryhmästään vastuun kantamalla, sekä omalla esimerkillään luomaan ja ylläpitämään vaikeissakin oloissa kestävä taistelutahdon ja

- osaavat johtaa ryhmäänsä pesäkkeen pikalinnoittamisessa, ilma-ammunnassa sekä taisteluaineiden vaikutuspiirissä.

2. ERIKOISKOULUTUKSEN PÄÄMÄÄRÄN VAATIMUSTEN MUKAISESTI HEIDÄN ON

- tunnettava panssari- ja miehistönkuljetusvaunujen ominaisuudet ja taisteluperiaatteet

- osattava käyttää, käsitellä ja huoltaa sinkoaseita, suorittaa ampumakuntoisuuden tarkistukset ja tunnettava eri a-tarvikkeet ominaisuuksineen, tunnettava kevyen ja raskaan sinkojoukkueen taisteluperiaatteet eri taistelulajeissa,

- osattava johtaa kivääripataljoonan sinko-osaston joukkueiden kevyitä ja raskaita sinkoryhmiä eri taistelulajeissa toimittaessa joukkueen yhteydessä,

- osattava johtaa kiväärijoukkueelle alistettua kevyttä sinkoryhmää eri tehtävissä ja taistelulajeissa,

- osattava suirittaa erikoisammuksia käytettäessä kevyelle sinkoryhmälle määrättäviä tehtäviä,

- osattava rakennuttaa panssarimiinotteita ja raivauttaa niitä tilapäisvälinein,

- osattava opettaa taisteluolosuhteissa sinkoaseiden käyttöä kevyen ja raskaan sinkoryhmän miehistölle,

- osattava johtaa sinkoryhmää sissitoiminnassa, sekä

- osattava käyttää ja käsitellä tilapäistorjuntavälineissä tarvittavia räjähdysaineita ja räjäytysvälineitä.

Erikoiskoulutuksen päämäärään pääsemiseksi on pst-linjan kouluttajalla käytettävissä koulutusohjelman mukaisesti 282 tuntia, joista oppituntia kokeet (5) mukaanlukien 34 tuntia. Loput tunneista ovat käytännön harjoituksia joihin kuitenkin liittyy ennen harjoitusta pidettävät ns "sisäänajo-oppitunnit", sekä kokeiden palauttamistunnit.

Kuinka hyvin asetettuihin päämääriin päästään kullakin kurssilla?

Tähän vaikuttaa luonnollisesti kunkin kurssin oppilaiden taso, joka vaihtelee. Vuodenajalla on myös merkityksensä, syksy on parhainta aikaa. Kouluttajan panos on ilmanmuuta kaikkein ratkaisevin. Kouluttaja ei kuitenkaan aina pysty olemaan parhaimmillaan, sillä niinkuin urheilijan kilpailukunnossa on nousu- ja laskuvaiheita on myöskin sotilaskouluttajalla koulutustyössään eri syistä omat "matalapaineensa", jolloin joku viikko on huonon koulutuspanoksen viikko, toisen taas ollessa erittäin hyvän. Tämän vuoksi tulisi koulutettavien, onhan joukossa aina muutamia ylioppilastutknon suorittaneita, koota henkiset voimat yhteen silloin, kun kouluttaja on "alamaissa" ja innokkaalla mukana ololla edesauttaa kouluttajaa, joka oppimistasanteenkin aikana on "litistyksessä" esimiesten ja koulutettavien välisessä välisessä. Kuitenkin ne, jotka ovat kouluttaneet panssarintorjuntalinjaa, heidän koulutustyönsä on ollut, ja varmasti tulee olemaan antoisaa, joskus jopa riemukasta, panssarintorjuntalinjalla vallitsevan hyvän hengen ansiosta, jonka toivon jatkuvan aina "hamaan tuomiopäivän iltapuhteeseen."

Panssarintorjuntalinjan johtaja

vääpeli

J Norismaa

Koivisto

Ekholm KJ 19.06. -50 Joensuu opiskelija
-ekholm tupapalvelija. kuka todella siivoaa? sadetakki mukaan ensi kerralla, jottei housut kastu

Heinonen MHJ 21.04. -53 Leppävirta opiskelija
-hitaasti syttyvä, mutta kovin vaarallinen

Kurkinen EI 24.07. -53 Nurmes maanviljelijä 27
-kovin hiuho, pisteitä melkein korpinjamiin. ryhmän ikui nen varajohtaja.

Mölsä VS	20.04.52	Joensuu	värvätty
-ei niin tylsä, värvätyksi aika terävä			
Nevala AJE	18.03.-53	Rautavaara	merkantti
-"AJE", tuvan pahin saastuttaja, kiintiö täyttyi jo kurssin alussa.			
Nissinen KJ	23.03.-53	Vieremä	opiskelija
-"nisu" punkkakin täysin valmis jo juuri ennen hiljaisuutta.			
Perälä KT	23.04.-55	Juuka	opiskelija
-tuvan kuopus. you know, pakko olla.			
Räsänen MK	11103.-53	Kaavi	sähköhitsari
-per..e, en minä aina!			
Saarelainen EO	06.06.-53	Juuka	pankkiharjoittelija
-ekholm tupapalvelija; eki siivoaa.			
Tuononen KH	19.01.-55	Juuka	sekatyömies
-sekatyömiehen apumies, silti sarmä jätkä.			

Suursaari

- Ikäheimo AV 09.01.-53 Tervo varastomies
 -"viivytänkö minä tammikuun 10:s viivytänkö?
 -"marssinko minä tammikuun 10:s, marssinko? Ei päivää ettei postia.
- Mononen MJ 05.02.-55 Joensuu opiskelija
 -meijän mikko, pohjois-karjalan hitain (voittaa jopa hämeen hitaimmankin) nukkuu 18 tuntia vuorokaudessa ja silti väsyttää. palelee vaikka ulkona olisi +30°. tupapal-velija silloin kun ei ole paikalla.
- Tukiainen ET 10.01.-53 Kaavi metsästäjä
 -suoraan sivakasta. kurssin hymy-poika. hymy esihistoriallinen. voi juku, se oli MZ. harrastukset: teeri, mehto ja serkkupojan MZ.
- Keltanen TJ 12.05.-51 Helsinki opiskelija
 -asekäsittelyn mestari - purkaa kk:n 10:ssä minuutissa - kokoaminen asia sinänsä kaveri, jolle aika ei riittänyt koskaan, ylipalvelustakin reilut puolitoista kuukautta.
- Reijonen RO 14.01.-53 Kuopio mannekiini
 -carillo... aah! pst:n trubaduuri, joka vietti kurssi alun sairaalassa. diplomi-jääkäri vai kokelas?? sytytti piippunsa aina alle aikayksikön.

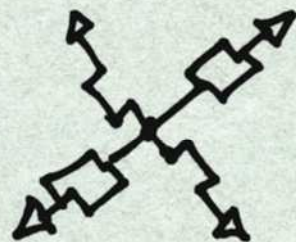
viesti-linja

Mikä on viestimies ja mitä hän tekee?

Tähän kysymykseen voidaan vastata esim seuraavalla tavalla: Viestimies on eräänlainen yhdysmies taistelevien joukkojen välillä. Yhdysmiehen tehtävän hän täyttää rakentamalla ja ylläpitämällä erilaisia viestiyhteyksiä. Meillä nämä yhteydet muodostuvat pääasiassa puhelin- ja radiouhteyksistä. Nopea viestiyhteyden aikaansaaminen ja hyvä viestimiestoiminta on usein ratkaiseva tekijä taistelun kokonaistululle. Tästä johtuen toimintamme on rauhan-aikaisessa koulutuksessa hyvin näkyvää, sillä viestiyhteyttä ei tarvitse kuvata eikä kuvitella, se joko toimii tai ei toimi.

Koulutuksen päämäärä viestilinjalla RAUK:ssa on antaa oppilaille sellainen koulutus, että he pystyvät johtajina yleisen kohdan lisäksi tuntemaan hyvin viestiryhmän ja joukkueen käyttöperiaatteen, pystyvät toimimaan kiväärikomppanian viestitysaliupseerina, pystyvät johtamaan keskusryhmää ja toimimaan keskuspäällikkönä, hallitsevat tyydyttävästi tst-lähetteryhmän johtamisen, tuntevat pääpiirtein viestitoimintajärjestelyt pataljoonan alueella sekä pataljoonan viestikaluston sen käytön ja huollon kenttäoloissa. Näiden erikoiskoulutustavoitteiden saavuttamiseksi on varattu aikaa 282 tuntia, joka jakautuu seuraavasti: Oppitunteja 57 ja käytännön harjoitustunteja 225. Kuitenkin on todettava, että käytännön eri asioiden yhteensattumien vuoksi joudumme tuntimäärästä tinkimään milloin enemmän milloin vähemmän. Tämä aiheuttaa sen, että tulevan viestiryhmän johtajan hionta jää usein vaillinaiseksi ja varmaotteinen suoritustottumus kyseenalaiseksi. "Rutinointi" tehtäviin saavutettaneen aikanaan käytännökentällä yksikkökoulutuksessa, joille he joutuvat ko asioita opettamaan.

Tulevaisuuden näkyvä viestilinjalla on jatku-

vasti hiljalleen lisääntyvä ja teknillistyvä kalusto, joka tiukentaa opetusrytmiä ja pienentää asiakohaista ajankäyttöä. Valmistuvat ryhmän johtajat, siirtyessänne yksikköön pitääkää yllä hyvää, viestimieshenkeä sekä voimakasta ja oma-aloitteista itsenne kehittämistä, sillä valmiita johtajia me emme suinkaan ole vielä.

kers P Martikainen

Kuhmo

- Hiljanen ME 23. 10. -53 Lieksa paperiryöntekijä
-vihasi jostakin syystä iltalomia, ei käyttänyt yhtään koko kurssin aikana.
- Huovinen HVE 11. 10. -53 tehdastyöntekijä
-lupaavimpia vastaanotolla kävijöitä. esimerkillinen kalustokantaja. yritti olla linjan vetelimpiä. vetelyssijoitus jäi kuitenkin 3-4 välille
- Hätönen HJJ 18. 01. -53 Kuopio disc jockey
-kurssin ensteks paras lintsari. tunnettiin myös nirsakerhon (nukkuja) puheenjohtajana
- Jormanainen MK 14. 03. -53 Liperi konekorjaaja
-pieni vivahdus kansainvälisyyttä, saanut vaikutteita englantilaisista herrasmiessukujen kohteliaisuustavoista. tunnollinen kuorsaaja.
- Kuittinen JA 07. 11. -49 Nurmes opiskelija
-taistelukaasujen erikoistuntija., erikoistunut erilaisten hermo- ja ym. kaasujen levittämiseen. taistelukoulutukseen lähdetäessä omasi runsaan sanavaraston.
- Laakkonen RE 20. 04. -53 Nurmes viilaajakoneistaja
-siivouspalvelun alkaessa yllättivät hänet kohtalokkaan nopeasti vaikuttavat vatsa-
pää- ym taudit. herätti tuvan aamuisin laulelemalla kauniilla soinikkaalla kultakurkkua-
äänellään.
- Mauranen OU 18. 11. -53 Lieksa merkantti
-omistaa tumman ja kulmikkaan hipiänsä lisäksi hiljaisen ja kauniin nauruäänän.
juoksi jatkuvasti väepelin toimistossa yrittäen saada RAUK:n 122 polkupyörän tilalle
122 hevosta.
- Näätänen MV 22. 01. -53 Onkamo metallityömies
-oli kova poika tarvittaessa, ainakin viestiyhteyksien ylivoimaisesti paras sotkija.
lomilta tultuaan läytyi aamuisin usein sängyn vierestä mikon edellisen päivän ruokalista.

Räsänen ET 26.09.-50 Lieksa autoilija
-nirsakerhon (nukkuja) sihteeri. oli tavoitteena tehdä kerran ilmoitus kers. martikaiselle nukkuen. ikävä kyllä "koulutukseen" varaamamme aika loppui kesken. linjan kovaäänisin yöeläjä.

Varis JT 29.11.-47 Joensuu opiskelija
-linjan priimus (ei keitin). kevyen lupsakas kelaaja. kurssin loppupuolella havaittavissa jopa hermostumisen oireitakin.

Ihane ryhmänjohtajalta vaaditaan

LUOTETTAVUUTTA

Ihane ryhmänjohtajalta vaaditaan luotettavuutta, moraalista ryhtiä, luontevuutta suhteissaan esimiehiinsä ja alaisiinsa sekä tietoa ja taitoja, sanoo reservialiupeeri-koulun johtaja, Majuri A Laine. Ensimmäiselle sijalle näistä hän asettaa luotettavuuden.

Jos ryhmänjohtaja on luotettava, on häntä esimiesten taholta helppo ohjata ja opastaa. Kuitenkaan hänen tietojensa ja taitojensa ei tarvitse olla mitään huippuluokkaa, sanoo Laine. Saattaa olla, että vaikka ryhmänjohtaja on tiedoiltaan ja taidoiltaan hyvä, hän laiminlyö kuitenkin tehtäviään ja annettujen käskyjen noudattamista.

Luontevuus tarkoittaa, että ryhmänjohtaja pystyy olemaan avoin esimiehiään kohtaan. Ryhmänjohtajan on pystyttävä kertomaan esimiehilleen omista johtamistoimenpiteistään ja alaistensa olosuhteista. Jos ryhmän suhteen esiintyy ongelmia, ei kertomisen tarvitse olla ns. kantelua, vaan kertomiseen on liityttävä myös omat toimenpiteet asian suhteen. Esimies pitää ryhmänjohtajasta, joka pystyy ratkomaan ryhmässä esiintyviä ongelmia.

Ryhmänjohtajan tulee olla ryhmänsä ykkönen niin tiedoiltaan kuin taidoiltaan. Etenkin fyysinen kunto näyttelee huomattavaa osaa arvovallan luomisessa. Laineen mukaan nuoret miehet ihannoivat suuressa määrin fyysistä kuntoa, vaikka sitä ei toveripiirissä tiedostetakaan.

Joka neljännessä ryhmänjohtaja

Ryhmänjohtajia koulutetaan laskettu sodan aikainen tarve. Joka neljännessä miehestä pyritään kouluttamaan ryhmänjohtaja. Kaikilla ei ole johdossaan seitsemää miestä, vaan on olemassa tehtäviä, joissa ryhmänjohtajalla on johdettavanaan muutamia miehiä tai sitten he toimivat yksinään. Laineen mukaan tällä hetkellä on puutetta eräiden alojen ryhmänjohtajista mm. lääkintäaliupseereista. Tilanne heidän osaltaan on kuitenkin kosjaantumassa.

Päämääränä on ollut, että kouluun valittu on suorittanut vähintään keskikoulun. Laineen mukaan kuitenkin vähintään tämän tietomäärän omaavia ei ole riittävästi. Tämän vuoksi kouluun otetaan myös kansakoulu pohjalta. Etelä-Suomen varuskunnissa tilanne on toisenlainen. Siellä keskikoulun käyneitä riittää; pelkästään kansakoulun käyneitä löytyy häviävän vähän.

Laine mainitsi, että RAUK:n koulutus tähtää siihen, että varusmiehistä tehdään sodan aikaisia koulutushaaransa mukaisiin tehtäviin pystyviä ryhmänjohtajia. Ryhmänjohtajilta edellytetään myös, että he pystyvät huolehtimaan ryhmänsä huollosta ja vastaamaan miestensä hyvinvoinnista. Sota-aikaa silmällä pitäen on koulutuksen painopiste taistelukoulutuksessa sekä asekasittelystä.

Kouluttajien koulutustason Laine katsoo olevan riittävän. RAUK:n kouluttajat valitaan joukko-osaston parhaimmista. Monet RAUK:n kouluttajista omaavat sotilasmestari pätevyyden tai reservin upseerin arvon. Henkilökunta on saanut myös koulutuksen ohessa opetusopillista koulutusta. Usein kuitenkin haittana on, että kouluttaja ei ehdi valmistella tuntia tarpeeksi hyvin ja opetus tahtoo noudattaa tällöin entisiä kaavoja.

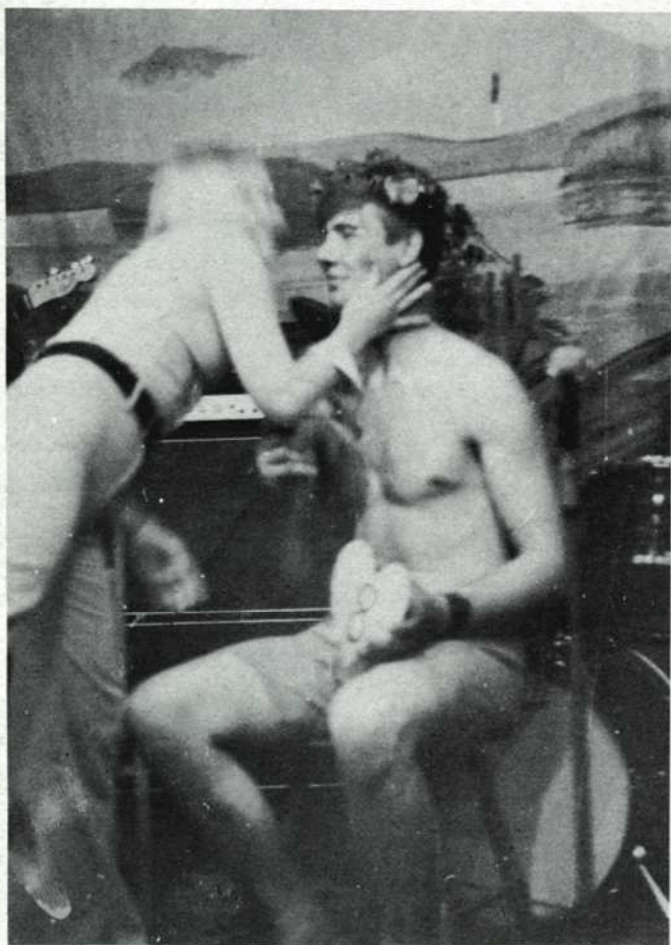

Reservinaliupseeri joutuu palvelemaan 11 kuukautta, koska katsotaan, että hänen on osattava toimia kaikkina vuodenaikoina. Kahdeksalla kuukaudella tämä ei olisi mahdollista. 11 kuukauden palveluksesta palkkioksi ryhmänjohtajalle, Laineen mukaan, riittää reservin aliupseerin arvo ja todistus Reservialiupseerikoulusta.

Päästäänkö RAUK:uun, vai joudutaanko? Majuri Laine sanoo, että kouluun päästään. Useasti "haluttomuus" aliupseerikouluun on luontaista vaatimattomuutta. Todellisudessa moni haluaa kouluun, vaikka sen kieltääkin. On tietenkin tapauksia joissa kieltäytyään mm. taloudellisten vaikeuksien vuoksi.

E. Y.

KUVASALAATTIA

Kiihtelysvaarassa
OLI tunnelmaa

Mister RAUK 79
juhllinen seppelöinti

Aliupseerit hal-
litsevat myös pak-
ki ruokailun
(lentävät perunat)

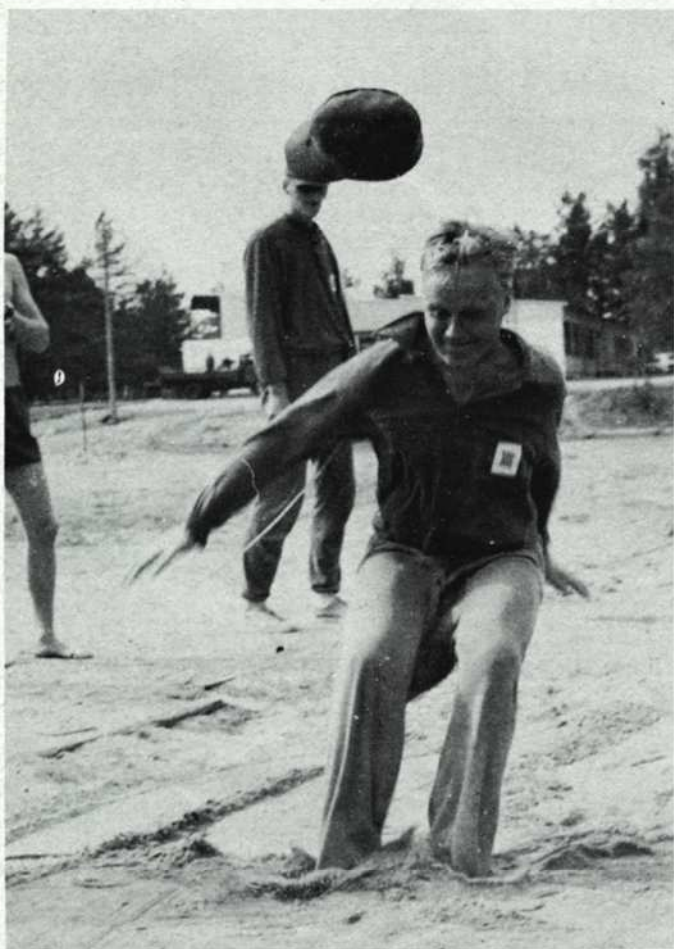
32

Oppilas marssii kohti hä-
märää tulevaisuutta...

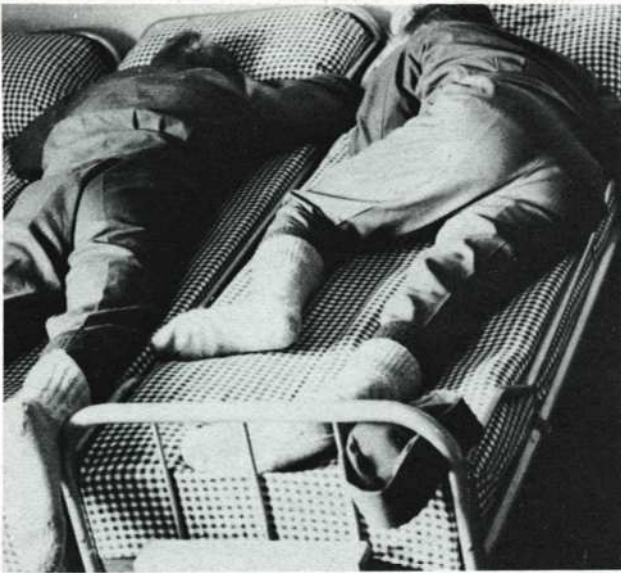

harrastaa puhtautta
miehellään...

Ja urheilee sydämen-
sä kyllyydestä...

Kunnes väsymys hänet
yllättää.

KILTATOIMINTA KAIPAA NUORIA

Kiltatoiminta kaipaa mukaansa nuoria. Jäseneksi saatetaan liittyä, mutta aktiivipanos jää erittäin vähäiseksi. Enimmäkseen se rajoittuu osallistumiseen killan järjestämälle uintireissulle. Useimmiten myös killan järjestämät ilmaiset reissut ymsl ovat syy, miksi liitytään. Vähemmän tärkeäksi jää kiltatoiminnan perimmäinen tarkoitus: maanpuolustuksen edistäminen. Useimmassa tapauksessa siihen ei edes kiinnitetä huomiota.

Syy, miksi nuoret etenkin varusmiehet eivät tunne erikoisempaa kiinnostusta kiltatoimintaan on se, että killan tarkoitusta ei tunneta. Eräänä syynä on myös, että varusmiehet ainakin haluavat käyttää vähäisen vapaa-aikansa toisin. Yhtenä syynä voisi edelleen olla, että kiltalaiset ns. aktiivijäsenet ovat useimmiten kantahenkilökuntaan kuuluvia. Tämä pelottaa. Eräänä ehkä painavimpana syynä on se, että kiltatoiminta tunnetaan vieraaksi. Se ei kosketa nuoria siinä määrin kuin vanhemman polven henkilöitä. Nuorilla on omat periaatteensa sekä omat heitä läheisemmin koskevat toimintamuodot. Maanpuolustustyö, jos sitä edes ajatellaan, jää toisarvoiseksi seikaksi.

Nuorten aktiivipanoksen lisäämiseksi olisi kiltatyön löydettävä uusia toimintamuotoja. Toiminta pitäisi saada nykyistä enemmän nuoria koskettavaksi. Muutamat uimalareissut tai ilmaiset tanssitilaisuudet eivät riitä. Kiltatyössä pitäisi antaa nuorten ajatuksille sijaa. Toiminnassa pitäisi pyrkiä siihen, ettei se ole ainoastaan "vanhojen partojen höpötystä".

Yksi tie nuorten sydämmeeseen olisi se, että pyrittäisiin parantamaan varusmiesten oloja tarjoamalla esimerkiksi enemmän vapaa-ajan viettomahdollisuuksia. Toiminnan pitäisi myös pyrkiä vapaahenkisyyteen. Pienikin pakonomaisuus ainakin varuskuntaoloissa tekee nuorten aktiivisuuden lisäämiselle hallaa. Killan periaate voisi pysyä, uusista toimintamuodoista huolimatta, aivan samanlaisena. Kiltatyö nuoria koskettavana voisi myös omalta osaltaan olla haihduttamassa sitä varusmiespalveluksesta saatua väärää kuvaa.

Oleskelumaahan tutustumisen ollessa yhtenä opetusaineena suoritettiin sen ohjelmaan sisältyviä käyntejä Moskovan turistikohteissa, viikonloppumatka Vladimirin ja Suzdalin historiallisiin kaupunkeihin n. 200 km Moskovasta itään, sotahistoriallinen opintoretkeily Volgogradiin (entinen Stalingrad) sekä ekskursionmatka Mustanmeren rannikolle Sotshiin. Lisäksi suomalaisupseerit tutustutettiin Neuvostoliiton kansantalouden saavutuksiin luentoja ja eri alojen näyttelyjen muodossa.

Kurssin päättymispäivänä akatemian johtaja luovutti ryhmälle todistukset ja kurssimerkit.

Loppupäätelmä

Opintomatkaa kokonaisuudessaan voidaan pitää hyvin onnistuneena ja tarkoistaan vastanneena. Suomalaisryhmä sai paljon arvokasta kokemusta opiskelusta ja oleskelusta Neuvostoliitossa sekä todennäköisesti oikean kuvan neuvostoupseerista sotilaana ja ihmisenä.

Omasta puolestaan ryhmä uskoo pystyneensä vastavuoroisesti välittämään todennukaisen kuvan suomalaisesta upseerista oman isänmaansa vankkumattomana palvelijana.

Varusmiespastori, alik Martti Sallinen:

VARUSMIESTEN MIELENTERVEYS

Viime vuosina ovat varusmiesten mielenterveydelliset häiriöt lisääntyneet. Syynä tähän mainittakoon tässä elintasokilpailuyhteiskunnassa vallitseva henkinen paine, mihin vaikuttaa yleinen turvattomuuden tunne nopeissa yhteiskunnallisissa muutoksissa, kodin ja perheen myönteisen arvomaailman tekeminen kyseenalaiseksi ja vapauksien ylenmääräinen korostaminen ilman vastuuntunnon voimistamista, mistä on taas seurauksena häiriöt varsinkin kodin ihmissuhteissa, seksuaalielämän vaikeudet ja pako todellisuutta ns. korvike-ratkaisuihin esim. alkoholiin ja huumausaineisiin. Uskonnollisen elämän ongelmat ovat lisääntyneet, monessa tapauksessa omaatuntoa rauhoittava ja puhdistava elävä Jumala-suhde käsitetään lainomaiseksi pakkovallaksi. Mikäli siviilissä on ollut vaikeuksia ihmissuhteissa tai taloudellisia huolia tai vaikeuksia poliisiviranomaisten kanssa, niin kaikki nämä tekijät heijastuvat asepalveluksessa sopeutumisasikeuksina, varsinkin palvelusajan alussa. Myönteisenä seikkana on todettava, että KarJP:ssä nämä vaikeudet ja ongelmat eivät ole läheskään niin suuria kuin esim. Etelä-Suomen varuskunnissa, koska suurin osa varusmiehistä tulee kodin turvallisista ympäristöistä.

Mielenterveydellisten häiriötilojen estämisessä, parantamisessa ja lievittämisessä on suurin osuus sotilaspapilla, sotilaslääkärillä ja ko. varusmiesten suoranaisilla esimiehillä aivan ryhmänjohtajasta alkaen. Lähinnä käsittelen sotilaspapin osuutta. Vaikka siviilimaailma arvostaa psykiatria ja psykologia tuntematta lähemmin näiden työkenttää, niin pappi on siitä hyvässä asemassa sielunhoitajana, että hänen ei tarvitse luokitella ketään neurootikoksi, psykopaatiksi tai mielisairaaksi. Luonnollisesti papin tulee tuntea ne tapaukset, joissa kliininen lääkehoito on tarpeen. Yhteistyö lääkärin kanssa tulee olla saumatonta, samoin suhde esimiehiin on papille tärkeä luottamuksen ja työmahdollisuuksien kannalta. Sotilaiden sielunhoidon päämääränä on kuunnella, antaa inhimillistä apua ja viedä Jumalan valtakunnan parantava syntienanteek-siantamuksen evankeliumin sanoma yksityisen ihmisen vaikeuksien ja ahdistusten keskelle. Avoimen ja vilpittömän luottamuksen ilmapiirin vallitessa jo pelkkä keskustelu auttaa monissa tapauksissa ja ko. henkilö kykenee kasvamaan näiden monta kertaa niin pieniltä tuntuvien ongelmien ja vaikeuksien yläpuolelle ja suoriutumaan kunnialla asevelvollisuudestaan.

KONTIOLAHDEN VARUSKUNNAN HISTORIIKKITOIMIKUNTA

KarJP:n Killan johtokunnan kokouksessa 21.5.73 esitti killan puheenjohtaja, että killan eräänä tehtävänä on perinteiden vaaliminen. Kontiolahden varuskunnan - killan kotipaikan - historiikin laatiminen olisi eräs tällainen killan tehtäväkenttään kuuluva työ. Käydyn keskustelun tuloksena päätettiin nimetä Kontiolahden Varuskunnan historiikkitoimikunta. Toimikunnan jäseniksi valittiin Teppo Könönen, Terho Könönen, Antti Kykkänen, Johannes Kalinen, Kauko Olli, Tarmo Nenonen ja KarJP:n pataljoonaupseeri. Historiikin laatimisen todettiin olevan ajankohtaisen, mikäli halutaan kuulla niitä - jo ikääntyneitä miehiä, jotka ovat olleet Kontiolahden Varuskuntaa "perustamassa" ja ensimmäisiä teltan keskisalun paikkoja merkitsemässä.

Historiikkitoimikunnan esityksestä on killan johtokunta 23.7.73 pitämässään kokouksessa valinnut toimikuntaan em. lisäksi Erkki Rouhiaisien, Arvo Härkösen ja Oiva Reinikaisen sekä toimikunnan puheenjohtajaksi Aarte Taskisen. Toimikunnan työn laajuudesta johtuen historiikin toivottiin valmistuvan 1.9.74 mennessä.

Jäämme mielenkiinnolla odottamaan toimikunnan työn tuloksia, jotka aikanaan julkaistaan tämän lehden palstoilla.

Toivo Tenhonen.

Väinö Hahtela:

SYVÄRIN YLITYS - VAIKEA TAITEKOHTA KALVAN ETENEMISTIELLÄ

Elettiin jatkosodan ensimmäistä, kylmenevää ja sateista syksyä. Sortavalan valtauksen jälkeen suuntautui 7. D:n jotos kohti itää, Viekjärvelle ja sieltä edelleen Aunuksen kannaksen poikki, tavoitteena Äänisjärven rantamat. Liejua ja likaa oli syksyisillä teillä joskus jopa yli saapasvarren. Mutta nekin tiet loppuivat ehkä siinä matkan puolivälissä ja tällöin alkoi Kaskanan korpi-vaellus. Tienviittoina sellaiset harmaat ränsistyneet kylät kuin Kaskana, Tar-sepoli, Latvian asema ym. ja kaikista oli sitkeästi taisteltava. Näillä erämaa-alueilla oli voitettavana muitakin vastuksia kuin ihminen vihollisen hahmossa. Oli rakennettava kapulateitä kymmeniä kilometrejä. Saavuttuamme Petäjäsellä ja aavan Äänisen auettua eteemme, tuntui kuin olisimme päässeet pois pimeästä säkistä. Marssi jatkui välittömästi Äänisen rantatietä kohti Syvärin niskaa. Vihollisista oli tien suunnan puhdistanut taisteluosasto Puhakka (III/JR 51 +PPK) jo muutamia päiviä aikaisemmin. Näin alkoi 7. D kokoontua Syvärille.

JR 9:n saavuttua Syvärille alkoivat ylimenovalmistelut. Ensimmäiset ylimenoyritykset eivät olleet onnistuneet. JR9:n komentaja eversti A. Kuistio kutsui nyt luokseen I/JR 9:n komentajan kapteeni V. Hahtelan. Selostettuaan tilanteen määräsi Kuistio ylimenovalmistelut aloitettaviksi. Rykmentin komentopaikka oli korkealla metsäisellä mäellä vastapäätä Vosnesenjaa, joka oli melkoinen asutuskeskus Syvärin suulla, sen etelärannalla. Ylimenokohdaksi oli määrätty Syvärin suulta noin kolmen kilometrin päässä oleva maaston kohta, jonka omanpuoleinen ranta oli hyvin suojainen. Vastaranta sensijaan oli aukea ja tasainen sekä rantaviivalla muutama talopahanen. Seuraava päivä 5.10 varattiin tiedustelua ja valmisteluja varten. Ylimeno tuli suorittaa yllättäen 5-6.10 välisenä yönä ilman minkäänlaista tulivalmistelua. Ylimenovälineiksi oli divisioonan toimesta varattu ruuhet ja pioneerit PionP 35:stä, jotka olivat jo olleet muutamia päiviä ylimenoalueella. Tässä vaiheessa häiritsi vihollinen rykmentin leirialuetta ilmapommituksin ja tykkiveneiden tulella Ääniseltä.

Seuraavana aamuna lähti kapt Hahtela tiedusteluretkelle mukanaan komppanioiden päälliköt ja esikuntansa upseerit. Kuljettiin pitkin Syvärin pohjoisrantaan. Oli tarkoin varottava, ettei liikkeemme näkyntä, sillä olihan selvää, että virran eteläpuolelta tähystettiin valppaasti kaikkea mitä pohjoisrannalla tapahtui. Silloin tällöin kurkistimme kuitenkin menomatalla tuohon mahtavaan virtaan saadaksemme jonkinlaisen yleiskuvan. Vielä näin jälkepäinkin muistuu mieleen, miten mahtavan ja salaperäisen vaikutuksen teki meihin suomalaisiin tuo Äänisen ja Laatokan yhdistävä vesiväylä, suomalaisheimojen eteläinen raja. Olihan siitä niin paljon puhuttu jo kansakoulupenkillä.

Saavumme vähitellen ylimenopaikalle ja tapamme siellä pioneerit. He opastavat ja ohjaavat paikallistuntemuksessa. On oltava erittäin varovaisia, ettei aikeemme paljastuisi. Onneksi lepikkö on tiheää aivan rantaviivalle asti ja sen suojassa on hyvä

Kuvassa JR9:n komentaja A. Kuistio ja I/JR9:n komentaja V. Hahtela

Ltn Urho Malinen on ilmeisesti kertonut hyvän jutun, koska koko I/JR9:n esikunnalla on hauskaa. Vas. ltn Malinen, kapt Hahtela, ltn Erkkilä ja Heinonen.

liikkua. Aloitamme tähystyksen, jota varten jakaannumme pienempiin ryhmiin ja kukin saa oman kaistansa.

Syväri on tältä kohtaa noin 350 metriä leveä, melko vuolaasti virtaava, mutta virran nopeus ei haittaa ruuhilla ylittämistä. Saamme muutaman tunnin tähystyksen jälkeen yhteenvedon vihollisen miehityksestä. Kaikkiaan on vastarannalla ylimenoalueen kohdalla kuusi bunkkaria. Ne ovat rantaviivalta n. 100-200 metrin etäisyydellä, mustien suuaukkojen törröttäessä kohti jokea. Rakennusaineena on ilmeisesti käytetty hirttä ja kiveä, mutta saattavat olla yhtä hyvin betonista. Se ei meitä kuitenkaan suuremmin kiinnosta. Paljon huolestuttavampaa hyökkääjien kannalta on se, että kaikki kuusi bunkkaria on miehitetty. Niiden lähettyvillä näkyy miesten liikuntaa ja kaikista nousi savua. Mikä aseistus on sitten noissa bunkkereissa, sitä emme saa selvillä. Mutta ilmeisesti konekiväärit ja pikakiväärit. Rantatalotkaan eivät ilmeisesti ole täysin asumattomia, sillä savua pihisee sieltä täältä ja muutamia kanoja astelee pihamailla. Osa sotilaista on tietenkin ottanut talot majapaikoikseen. Lopetamme tiedustelun ja palaamme iltapäivällä rykmentin leirille. Annettuamme selostuksen tiedustelun tuloksista sai I/JR9 lopullisen käskyn yöllistä ylimenoa varten.

Illan hämärtyessä siirtyy I/JR9 viitoitettua uraa ylimenomaastoon. Pataljoona on nuorta varusmiesainesta, vain vähäinen määrä vanhempia reserviläisiä. Kun edessä on hyökkäys vesistön yli, on ilmeistä jännitystä havaittavissa kaikkialla. Siinä ei sinänsä ole mitään ihmettelemistä, sillä nämä varusmiehet tuskin ovat koskaan olleet edes rauhanajan vesistöharjoituksissa. Ja vesistöhyökkäys on kokonaan toista kuin tuntea kova maa anturainsa alla.

Yö ei ole läheskään säkkipimeä, sillä täysi kuu valaisee pilvipeitteen takaa niin, että näkee melko hyvin. Komppaniat saavat viimeiset ohjeet ja tavoitteet vastarannalla. Niistä on sovittu jo päivällä, joten jokaisella on selvä kuva joen toiselta rannalta. Sovitaan vielä yhteistyöstä pioneerien ja muiden aselajiedustajien kanssa. Ensimmäiset ylitysryhmät viedään rantaan ruuhien luo. On annettu ankarat määräykset pysyä hiljaa. Samoin on kielletty tupakan poltto ja tulien teko. Yksi tulitikun sytyttäminen voi tuollaisessa tilanteessa paljastaa hyökkääjän aikeet. Kummeksuen katsovat nuoret varusmiehet synkkään virtaan, jonka toisella puolella on vihollinen. Monenlaisia ajatuksia risteilee miesten aatoksissa. Pääsemmekö yllättäen yli vai tuhoaako puolustaja ruuhi ruuhelta tulijan. Onko tuo kuuluisa Syväri märkä hautamme? Tähän saakka on pataljoona hyökännyt loistavasti, mutta tämä on jotain hyvin outoa. Kaikenlaiset huhut siivittävät miesten mieliä. Koko syksyn on sanottu, että Syvärille mennään, mutta ei pitemmälle. Esimiesten sanoihin ei olekaan luottamista. Aika matelee hitaasti. Johtajat katsovat kellojaan. Kaikki odottavat puoliyötä, jolloin ensimmäiset ruuhet irtaantuvat rannasta. Komentaja on vuorevarma siitä, että ylimeno alkaa suunnitelmien mukaan. Mitä tapahtuu sitten vastarannan tuntumassa, siitä ei voi kukaan sanoa mitään etukäteen.

Kellon osoittimet lähestyvät piinallisen hitaasti puoliyötä. Kaikki on aivan hiljaista paitsi jossain kaukana joen toisella puolella ulvoo koira kaamealla äänellään - vai lieneekö ollut hukka. Hurtta varmaan vainusi vieraiden, outojen miesten aikeet ja varoitti kyläläisiä ulvonnallaan. Ilma oli tyyni ja lämmin.

Klo 24.00 menee komentaja ruuhien luo rantaan. Hän aikoo seurata ensimmäisen portaan menoa, mutta mitä helvettiä, ruuhet eivät täytykään miehistä. Vain pioneerit ovat valmiina kuljetusta varten. Yksikön päällikkö, jonka tuli johtaa ensimmäistä porrasta ilmoittaa, ettei hän saa miehiä ruuhiin. Komentajan tekee mieli huutaa, mutta se ei käy, sillä vihollinen kuulee sen. On oltava vain hiljaa kuin hiiri ja nieltävä paha pala kurkusta. Eikä huudolla yleensäkään sodassa pärjätä. Tilanne on nyt sama kuin edellisilläkin yrittäjillä. Nyt on vihollisen lisäksi voitettava suomalainen pataljoona, jos aikoo täyttää annetun tehtävän. Komentaja keskeyttää ylimenotouhut ja siirtää pataljoonan kauemmaksi metsään. Ylimenon epäonnistumisesta ilmoitetaan rykmenttiin.

Siellä metsän suojassa kootaan pataljoona pienelle alueelle ja komentaja selostaa tilanteen. Samalla hän kysyy, onko joku, joka ei lähde Syvärin yli? Ei

ole yhtään miestä. Nyt kysytään vapaaehtoisia. Niitä on suurin osa jokaisesta komppaniasta. Missä oli sitten syy epäonnistumiseen? Se oli siinä, että ensimmäisten ryhmien rohkeus petti. Vapaaehtoisin voimin ei lähdetty uuteen yritykseen, vaan pidettiin siitä kiinni, että pataljoonan on mentävä niin kuin se käsketään. Komppaniat hajoitettiin metsään ja käskettiin levolle.

Ylimenen epäonnistuminen vaikutti masentavasti ei vain johtajiin, vaan myöskin miehiin. Kuiskaillaan ja kiroillaan. Syytellään niitä, jotka olivat kärjessä. Eniten se painoi kuitenkin pataljoonan komentajan mieltä, sillä hänellähän oli vastuu. Hänen harteillaan lepäsi koko itäisen Aunuksen kannaksen tapahtumat painopisteessä. Rykmentin ye-upseeri kapt A. H. Virkkunen kävi tutustumassa paikan päällä tilanteeseen.

Aamu alkaa hiljalleen valjeta. Puiden alta, missä miehet nukkuvat havuja alusenaan, kuuluu kovaa kuorsausta. Johtajien unet jäävät siltä yöltä olemattomiin. Komentaja kokoontuu päälliköiden ja esikunnan upseereiden kanssa juomaan aamukorvikkeet ja haukkaamaan leipälaukun antimia. Siinä arvostellaan tilannetta ja tuumitaan yhteistoimin ratkaisua. Uusi ajatus syntyy kuin itsestään. Tehtävää ei ole ylemmältä taholta peruutettu. On siis mentävä yli Syvärin. Koska ylimeno epäonnistui yöllä, niin mennään sitten päivällä. Tämä päätös laukaisee koko ankean tilanteen. Hahtela soittaa Kuistiolle ja ilmoittaa, että I/JR 9 ylittää Syvärin vielä samana päivänä klo 14.00. Rykmentin komentaja on hyvillään päätöksestä, mutta tuntui kuitenkin siltä, että hän selvästi epäili yrityksen onnistumista päivällä. Pataljoonan komentaja vakuuttaa, että meni "syteen tai saveen," niin ehdottomasti yritetään. Mutta päivällä mennään tulitukea hyväksi käyttäen. Rykmentti lupaa kaiken avun, mitä saatavissa on, ja niin on asia selvä. Uudesta yrityksestä ilmoittaa rykmentti myös divisioonaan.

Ylimenopaikalla alkaa uuden päätöksen johdosta kuumeinen kiire. Jääkärijoukkue vänrikki Larmon johdolla määrätään nyt kärkeen. Tässä vaiheessa alistetaan pataljoonalle PPK, jonka päällikkönä on luutnantti Yrjö Keinonen. I. K luutnantti Korpilahden johdolla menee yli ensimmäisessä portaassa yhdessä jääkärijoukkueen kanssa. Kapteeni Reino Penttisen johdolla tukee ylimenoa I ja III/KTR 2. Divisioonan savujoukkue muodostaa ylimenoajaksi savuverhon vastarannalle. Konekiväärikomppanian päällikkö kapt A. E. Juutilainen toimii tulitukiportaan johtajana käytössään 12 kk:ä ja pst-kiväärit. Puhelinyhteys vesikaapelilla vedetään yli joen viestijoukkueen toimesta välittömästi ylityksen jälkeen. Lentäjiä pyydettiin ylimenen ajaksi paikalle. Miehet orjentoitiin uuteen tilanteeseen selostamalla hyökkäyksen kulku ja erikoisesti tukevat aseet.

Määrätyllä hetkellä alkoivat omat patterit puhua ja pehmittää vihollisen bunkkereita. Samoin alkoi vastarannalle muodostua tasainen savuverho. Kun 12 konekivääriä ja pst-kiväärit yhtyivät vielä leikkiin vähän vaille H-hetkeä, niin siinä olikin soreaa soittoa tarpeeksi.

Omat tukevat aseemme aivan kuin tempaisivat joukot mukaansa. Ruuhi ruuhan jälkeen irtaantui rannasta ja alkoi lipua kohti vastarantaa. Vihollinenkin oli herännyt. Ensimmäinen porras sai vastaansa melko voimakkaan jalkaväkiaseiden tulen. Mikään ei kuitenkaan voinut estää ylimenen onnistumista. Pian olivat jo ensimmäiset ryhmät rannalla ja alkoivat välittömästi bunkkerien vyöryttämisen. Sillanpääasema muodostui nopeasti täysin suunnitelmien mukaan. PPK suunnattiin 7. D:n käskyn mukaan pitkin Syvärin rantaa länteen, Kusran kylään, kun taas pataljoona aloitti hyökkäyksen Vosnesenjan valtaamiseksi. Ylimeno onnistui nyt loistavasti, kestäen tasan tunnin I. P:n osalta. Viholliselle se tuli yllätyksenä, siitä kertoivat bunkkereihin jääneet kalakeitokset, jotka höyrysivät vielä kuumina pöydillä. Tappiomme olivat vajaa joukkue, yhteensä 24 miestä. Puoleen yöhön mennessä valtasi pataljoona Vosnesenjan, josta käytiin monin paikoin kiivaita taisteluja.

Kun ylimeno oli parhaillaan käynnissä, ilmestyi eteläiselle taivaalle kaksi vihollisen pommikonetta, jotka lensivät suoraan ylimenopaikkaa kohden. Niiden tarkoituksena oli tietenkin pommittaa ylimenojoukkoja. Se jäi kuitenkin vain aikomukseksi, sillä samaan aikaan ilmestyi pohjoisesta 7 omaa hävittäjää, jotka näppärillä syöksyillä pudottivat toisen pommikoneen heti ja lähtivät ajamaan toista takaa, joka lienee saanut saman kohtalon kuin edellinenkin. Ylimenojoukoille tämä "lentonäytös" oli riemuisa elämys, joka sai aikaan kovia hyvä -

huutoja omille lentäjille. Olisihan kapean ylimenokohdan pommitus voinut aiheuttaa suuriakin tappioita omille joukoille.

Kun puhelinyhteys oli jo kunnossa joen yli, soitti kapt Penttinen pataljoonan komentajalle ja ilmoitti, että kahden komppanian vahvuinen vihollisosasto oli tulossa Vosnesen- jasta ylitulokohtaan, mutta hän ha- joitti ne kahden patteriston tulella. Mitäpä siinä pataljoona olisi voi- nut muuta kuin kiittää taitavaa ja aina valpasta tykistökomentajaa, Reino Penttistä.

Tuskinpa montakaan taistelua on käyty, etteikö joku humoristinen- kin tapaus sattuisi siinä ohella. Niin sattui Syvärin toisellakin ran- nalla. 2. K:n päällikkö päästyään maihin huomasi erään talon pihal- la kanoja. No eihän niin kiirettä, etteikö siinä sivussa ehtisi evakuoida ka- napaistia. Ja niin jatkui sitten eteneminen, päälliköllä ja lähetillä kummalla- kin räpistelevä ja kotkottava kana vasemmassa kädessä, oikeassa konepistooli.

Divisioonan viestimiehet olivat myös pitäneet silmänsä auki. Kun pataljoona oli päässyt yli, oli heitä myös tullut omilla veneillään toiselle puolelle ja koh- ta vietiin rannalla olevaa härkämullikkaa veneeseen. Särvin alkoi noihin aikoi- hin olla kenttäreittiöissä vähissä. Kun seuraavana päivänä eteneminen jatkui kohti Ostaa, oli II/JR 9 edessä. Silloin kiintyi monen huomio tienvarrella ole- vaan komeaan mustanvalkoiseen lehmään, jota konepistoolimies vartioi. Ei ol- lut kenelläkään menemistä lehmän lähettyville, sillä kohta kuului karmea kar- jaisu: "Seis, lehmä kuuluu majuri Aarnion huoltoon."

Divisioonan viestimiehet olivat myös pitäneet silmänsä auki. Kun pataljoona oli päässyt yli, oli heitä myös tullut omilla veneillään toiselle puolelle ja koh- ta vietiin rannalla olevaa härkämullikkaa veneeseen. Särvin alkoi noihin aikoi- hin olla kenttäreittiöissä vähissä. Kun seuraavana päivänä eteneminen jatkui kohti Ostaa, oli II/JR 9 edessä. Silloin kiintyi monen huomio tienvarrella ole- vaan komeaan mustanvalkoiseen lehmään, jota konepistoolimies vartioi. Ei ol- lut kenelläkään menemistä lehmän lähettyville, sillä kohta kuului karmea kar- jaisu: "Seis, lehmä kuuluu majuri Aarnion huoltoon."

Kuormaston ylitys käynnissä Sy- värillä.

Syvärin ylityksen jälkeen oli edessä ankara talvi, lumi peitti maan jo lo- kakuun 14 päivänä. Viereisessä kuvas- sa asematiedustelijoita, vasemmalta kapt Yrjö Keinonen, majuri Väinö Hah- tela, kapt Korpilahti ja vänr Sainio.

Siinäpä tuli kerrottua Ylä-Syvärin ylitys ja vähän sen vaiheissa syntyneitä tosijuttuja. Ylimenoon liittyi paljon opetuksia, mutta niiden erittelemine ei mahdu tämän kirjoituksen puitteisiin. Syvärin ylityksestä tuli sodanaikaisen JR 9:n merkkipäivä, jota vieläkin vietetään aseveljien kesken joka vuosi.

Sotasaalislehmät olivat arvokkaita eläimiä asemasodan aikana. Lähet- ti Kaino Hämäläinen lypsyllä kesäl- lä 1942. I/JR 9:n esikunnan laitu- milla.

Oppilas E. Ylönen:

POHJOISMAISET KILTAPÄIVÄT PAROLASSA

Kiltatoiminta edistää ystävyyttä

Kiltatoiminta edistää pohjoismaista ystävyyttä, sanoi päätoimittaja Emmanuel Fornander Brommasta Ruotsista. Hän osallistui eräänä Ruotsin edustajana pohjoismaisille XIV kiltapäiville. Päivät pidettiin 28.6 - 1.7 Parolassa. Päiville osallistui yhteensä n. 120 kiltaveljeä. Varuskunnista ainoastaan Kontiorannasta oli edustus. Päivät olivat ensimmäiset Suomessa pidetyt.

Päätoimittaja Fornander sanoi, että usein kiltaveljien päämäärät ovat samat. Hänen mukaansa Suomi ja Ruotsi tarvitsevat toisiaan maanpuolustuksellisissa asioissa. Fornanderin mukaan kiltaveljien tapaaminen ei rajoitu yksinomaan tällaisiin päiviin, vaan usein kiltaveljet kutsuvat toisiaan käymään omissa kodeissaan. Hän sanoi, että tällainen yli maiden rajojen tapahtuva yhteiskosketus on vilkasta. Fornander luonnehti kiltatoimintaa yhdeksi osuusliikkeeksi. Toimintaan osallistuu henkilöitä kaikista yhteiskuntaluokista ja toimintaan mukaan pääsy ei myöskään ole arvosta kiinni. Hänen mukaansa kiltaveljet ovat sinuja keskenään.

Fornander toimittaa koko maan kattavan Föreningen F. d. Skeppsgossär nimisen, Suomessa kiltayhdistystä vastaavan kustantamaa Flottans Män - nimistä lehteä. Föreningen F. d. Skeppsgossär on perustettu 1948. Jäseniä siinä on kaikkiaan 2800. Fornanderin mukaan nuorten osuus on jäänyt aikaisempina vuosina aika vähälle, mutta nyt heitäkin on alkanut tulla mukaan.

Suomalaisesta varusmiehestä Fornander sanoi, että he ovat siistejä ja käytökseltään esimiehiään kohtaan korrekteja. Suomen armeijassa vallitsee myös riittävä kuri. Ruotsissa hänen mukaansa armeijasta on tullut liian kansanvaltainen. Kuri ei ole riittävä. Fornander ei katso myöskään suopein silmin ruotsalaisten varusmiesten pitkää tukkaa.

Päivät onnistuivat hyvin

Päivät onnistuivat erittäin hyvin, kertoi Pääesikunnan tiedotusjaoston sotilaskasvatustoimiston päällikkö, everstiluutnantti Toivo Lehmusvirta. Vierailta ei ollut mitään valittamista.

Päivien ohjelma oli vaihteleva. Ohjelma oli laadittu noudattamaan päivien tarkoitusta. Vieraille oli varattu mahdollisuus vaihtaa mielipiteitä maittensa maanpuolustuksellisista asioista. Heille pyrittiin myös antamaan kuva Suomen materiaalisesta valmiudesta. Ohjelmassa oli mm. taistelunäytös, tutustuminen Hyrylän ilmatorjuntamuseoon sekä panssarimuseoon. Kiertoajelujen muodossa tutustuttiin myös muuhun Suomeen.

Lehmusvirta sanoi, että kiltatoiminta on vapaata politiikasta. Siitä ei edes puhuta. Hänen mukaansa varusmies killan jäsenenä on täysin samanarvoinen. Varusmiehiä pyritään saamaan mukaan killan toimintaan sekä myös johtoelimiin. Kiltatoiminnan kautta ei kuitenkaan voi saavuttaa mitään henkilökohtaista etua.

Kontiorannan varuskunnasta päiville osallistui yli 30 varusmiestä. Heidän lisäksi Karjalan Jääkärikiltaa edusti neljä siviilihenkilöä. Kontiorantalaisille päivien anti supistui tutustumiseen panssarimuseoon, Hämeenlinnaan sekä taistelunäytöksen seuraamiseen.

TALOUDENHOITAJAN PALSTA

Kun tämä Karjalan Jääkäri - Korpisoturi-lehti jaetaan kaikille Tohmajärvellä 11.8.73 pidettävän 7. D:n (Kalpa) Asevelipäivän osanottajille, niin luulen informaatiosella sekä lehti- että kiltta-asioista olevan paikallaan. Varsinkin kun tiedän tämän lehden joutuvan useimmille aseveljille luettavaksi ensimmäistä kertaa.

KarJP:n Killan - kotipaikka Kontioranta - sääntöjen mukaan voivat killan jäseneksi päästä kaikki Karjalan Jääkäripataljoonan perinnejoukko-osastoissa, mm. 7. D:n joukoissa palvelleet. Jäsenmaksu on 5,- vuodelta. Jäsenille lähetetään Karjalan Jääkäri - Korpisoturi-lehti 4 numeroa vuodessa. Killan toiminnan selostamiseen ei käytettävissäni oleva palstatila riittä. Sekin asia selviää lukemalla tämän sekä monet seuraavat Karjalan Jääkärit.

Kuten jo lehteä lukiessanne olette huomanneet, lehti on KarJP:n, RAUK/KarJP:n, KarJP:n ja JR 9 kiltojen yhteislehti. Lehden taloudesta vastaavana osapuolena on KarJP:n Kilta. Lehti on omalta osaltaan ollut mukana Kalpa-Kivi hankkeessa, antamalla hankkeen onnistumiselle tarvittavaa palstatilaa sekä luovuttamalla lehtien n:ot 4/72 ja 1/73 tuotosta Kalvan Patsasrahastoon mk 14.881,35 ja lisää on tulossa. Tästä, yllättävän hyvästä tuloksesta kiitos kuuluu ilmoittajille, unohtamatta ilmoitushankkijoita.

Karjalan Jääkäri voi tilata liittymällä killan jäseneksi. Tilaushinta on 5,- vuosikerta. Kuluvana vuonna lehti ilmestyy 20.11 KarJP:n vuosipäivä- ja KarJP:n Killan 10-vuotisjuhlanumerona sekä 20.12 joulunumerona.

Jäsenmaksun- tai lehden hinnan suuruus ei liene esteenä tilillepanokortin lähettämiseen osoitteella: Karjalan Jääkäripataljoonan Kilta ry, Sepänkatu 13 A 4, 80110 Joensuu 11.

Toivo Tenhonen.

PANKAKOSKI OY **Tekstiilitukkuliike**

Joensuu, Torikatu 24, puh. 24 097

FINNVAATE OY

Ylämylly, puh. vaihde 85 091

Sormussoppi- ja kihlakellari-palvelu
Kellonkorjaukset, kulta- ja hopeatyöt nopeasti
Filmirullat nopeasti valokuviksi
TERVETULOA
KOSKIKATU 5
(Vanhan Apteekin vieressä)

Viihtyisät PIELISHOVI ja SKOTTI-PUB odottavat Teitä

ja myös terassi kesäisin.
Kauppakatu 32, puh. 23 551

ASEMARAVINTOLA

JOENSUU
SUOSITTELAAN

KEMIKALIOALAN ERIKOISLIIKE

KEMIKALIO JOEN-NEITO

Joensuu, Koskikatu 11, puh. 24 428

omistaa ANNIKKI LAINE

ALEKSIN AUTOVUOKRAAMO

Lehdokitie 1, Joensuu, puh. 24 434

7 Ford'ia ja 1 Toyota

**Tehkää seuramatkat
mukavasti ja joustavasti**

HIETALAN LINJA OY

Joensuu Pankkoskentie 4, puh. 25 791

TEHDASBETONIA POHJOIS-KARJALASSA

LAKAN BETONI OY

Pamilontie 20, puh. vaihde 25 331

**MONIPUOLISIN
NYKYAIKAISIN TOHMAJÄRVELLÄ**

YHTEISHYVÄ

palveluksessanne ovat:

- **TAVARATALO**
  - OP-ELINTARVIKEOSASTO tarjoaa maukkaita grilliruokia
  - RAUTAOSASTOLLA Monicolor-väribaari stereo-osasto
  - TEKSTIILIOSASTOLLA runsaat tavaravalikoimat
  - KEMIKAALIOSASTOLLA MATKAYHTYMÄN asioimisto
- **TETRITUPA**

täysin uusittu ravintolamme tarjoaa; HYVÄN RUOAN - 2 KABINETTIA - TANSSIPARKETIN - VIRVOKE- JA OLUTBAARIN ja jytävää musiikkia.
- **SHELL-HUOLTO**
  - TOHMAJÄRVEN ASE-MALLA PUH. 192

TERVETULOA ASIOIMAANI

TOHMAJÄRVEN KUNTA

TOHMAJÄRVEN ev.lut. SEURAKUNTA

Korpisotureita tervehtien

**Eduksenne;
A&O-kaupasta
-autosta**

**KTS R. ja T. Mikkonen
Tohmajärvi
Puh. 287**

TOHMAJÄRVEN LEIPÄ

Tohmajärvi puh. 197
Kemien myymälä puh. 310

Hyvää ja joustavaa palvelua

RADIO JA SÄHKÖ KUIKKA

Tohmajärvi puh. 122
Radio ja Tv Huolto
Suoritamme sähköasennuksia

TOHMAJÄRVEN APTEEKKI

Tohmajärvi puh. 20

RADIO: TV. M. ANDERSSON

Tohmajärvi puh. 290
EXPERT-liikkeestä onnistu-
neet ostot. Minkä myymme,
sen huollamme.

Parturi - Kampaamo

MAI-LIS

Tohmajärvi puh. 66

TOHMAJÄRVEN KIRJA- JA PAPERIKAUPPA

Tohmajärvi puh. 106

ASUSTELIIKE HIRVONEN

82600 Tohmajärvi
puh. 134

KIITÄMME ILMOITTAJIAMME

sekä suosittelemme Karjalan Jääkärin lukijoiden suuntaavan asiakassuhteensa liikkeisiin, joiden osoitteet löytyvät tämän lehden sivuilta.

Oy Hercofinn Ab

PIKAPESU, TEBO-TEST
TB-HUOLTAMO

S. ja L. Tolppanen

Kirkkok. 35 a, puh. 23 928 23 215

HYVÄN RUOAN OSOITE:

VANAMO-BAARI

Vanamokatu 31, Joensuu

TERVETULOA!

HÄKKISEN SÄHKÖ

Sähkötarkastuslaitoksen hyväksymä huolto

LINNAN LOHI Oy

Puh 25 909 — Kalalaitos Jakokoski 73 626

MYYTÄVÄNÄ KIRJOLOHTA

15. 9. -73 alkaen

Parhaimmat karjalanpiirakat
ja vesirinkelit leipoo

JOENSUUN LEIPÄ

Puh. 23 155

LEHTOSEN LIIKENNE OY

JOENSUU
Puh. 24 493

LEHMON MOTELLI

M. Koistinen

Ruokaa, olutta, kahvia,
virvokkeita. p. 83211

KALPA VELJET!

Ilman Teitä en olisi yksityinen yrittäjä.
Tervetuloa virkistymään hotelliimme. A-oikeudet,
hyvää ruokaa, tanssia ja kokoustiloja.

Moottorihotelli. Om. M. Männikkö, Lemo, p. 83151

Muistattehan siviilissä:

TURO TYYLIN TEKEE

**TERÄS OY
VAASA**

Rank Xerox Oy

Pohjois-Karjalan Uittoyhdistys

Elon liekki sammussa...
Alaan kuuluvaa
palvelua

Tohmajärven HAUTAUSPALVELU
Kemienrinne, puh. 133

**HUOLTOASEMA
K. TOUKONEN**

Rantakatu 21
Joensuu

KONTIOLAHDEN APTEEKKI

V. O. ELOVAARA
Kontiolahti puh. 73 106

**HUOLTOASEMA
L. KORHONEN**

Joensuu

KONTIONIEMEN PUUTARHA

Kontioniemi, puh. 73 568

KUKKIA YMPÄRI VUODEN

OY WILH. SCHAUMAN AB

Joensuun Tehtaat

Leipomo & Konditoria

K. KAHILA

JOENSUU
Puh. 82 350, 82 351

Enon Kirja-, Paperi- ja Kemikalio

Kaltimo 76 369 — Uimaharju 77 236

JOENSUUN

ERÄ-URHEILU Oy

JOENSUU NISKAKATU 11 ☎ 22809

HANKKIJA

MAATALOUDEN JA TEKNIIKAN TAVARATALO
PUH. 31 521 MYYMÄLÄ 31 545

KARJALAINEN KAUPPA-AITTA

ARVI A. LALLUKKA

Joensuu, Kirkkokatu 25

LELUJA — LYHYTTAVAROITA

DIESELHUOLTO Oy

Teollisuuskatu 8, puh. 24 636
AUTOSÄHKÖ JA DIESELLAITTEIDEN
ERIKOISLIIKE

URHEILULIIKE

Pajarinen
&
KUMPP

JOENSUU PANKKITALO PUH. 23 360

KONTIOLAHDEN AUTOPAJA

A. MUTANEN

Puh. 73 214

VALINTAMYYMÄLÄ

Talous Hiltunen

Kontiolahti kk. puh. 73 193, 73 226

Joenkulta
KULTASILTA
kuvasilta

ENSO-GUTZEIT OSAKEYHTIÖ

VARUSMIES!

Ajokorttiasioissa palvellemme teitä asiantuntevuksella. Autokoulumme sijaitsee varuskunnan tienhaarassa.

Käytä vapaa-aikasi hankkimalla ajokortti koulumme kautta.

Tervetuloa!

**Kontiolahden
Liikennekoulu**

terveydeksi, ystävät,
**VALIO
JOGURTTIA!**

**Joensuun Ymp.
Osuusmeijeri
Lieksan meijeri**